Kaksikymmentä vuotta LENININ palaamisesta emigratsiosta ja Huhtikuun teesien julkaisemisesta

KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti 17:s vuosikerta * Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 87 V. 1937 — Kuusipäivän 4:s päivä — Perjantaina huhtikuun 16 p:nä

"...Ellei tänään — niin huomenna, joka päivä — voi purkautua koko Europan imperialismin romahdus... Venäjän revolutsio on pannut alun sille ja alkanut uuden aikakauden. Eläköön koko maailman sosialistinen revolutsio!"

(V. I. LENININ Suomen asemalla 16 IV—17. pitämästä puheesta).

Kaksikymmentä vuotta Leninin Venäjälle palaamisesta

Huhtikuun 16 päivän vastaisena yönä saapui Lenin Sveitsistä Pietariin. Seuraavana päivänä hän julkaisi kuuluisat Huhtikuun teesinsä.

Leninin tulo merkitsi revolutsion johtajan saapumista itse revolutsion sydämeen. Pietarin työläiset ottivat rakastetun johtajansa vastaan suurella riemulla. Suomen asemalle oli kokoontunut suunnaton työläisten ja sotilaitten joukko. Panssariauton päältä piti Lenin leimuavan puheen, joka päättyi tulisiin sanoihin: Eläköön koko maailman sosialistinen revolutsio!

Helmikuun revolutsio hävitti tsarismin. Työläisten vallankumouksellinen taistelu bolshevistisen puolueen tunnusten alla, sotilasjoukko-osastojen siirtyminen kansan puolelle ja talonpoikaiston taistelun yhtyminen proletariaatin vallankumoukselliseen taisteluun ratkaisi tsarismin kohtalon. Tsarismi kukistettiin työväenluokan aseellisella kapinalla. Sitä johti välittömästi bolshevistinen puolue.

Ennen Leninin saapumista oli toveri Stalin jo palannut karkoitukselta asettuen KK:n Byron ja "Pravdan" johtoon. "Pravdassa" julkaisemissaan kirjoituksissa toveri Stalin määritteli leniniläisesti puolueen perustehtävät uudessa tilanteessa, paljasti Väliaikaisen hallituksen luokkaolemuksen, menshevikkien ja eserrien petturiosuuden porvariston agenttina, paljasti puolueen riveissä luikertelevat oikeisto-opportunistit.

Työläisten, talonpoikain ja sotilaiden deputaattien Sovettien käsissä oli vallankumouksen aseellinen voima, saaden siten ilmaisunsa proletariaatin ja talonpoikaiston vallankumouksellis-demokraattisena diktatuurina. Samanaikaisesti oli Sovettien rinnalla toinen vallanelin, Väliaikainen hallitus, kapitalistien, vallankumouksen vihollisten hallitus. Oli muodostunut kaksinvalta "... **kahden diktatuurin:** porvariston diktatuurin ... ja proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin **yhteenkietoutuminen, yhdistyminen"** (Lenin).

Sovettien johdossa olivat menshevikit ja es-errät, jotka ajoivat sovittelun ja yhteistyöskentelyn linjaa Väliaikaisen hallituksen kanssa, pettäen kansanjoukkoja, väittäen, että Väliaikainen hallitus työskentelee vallankumouksen, kansan etujen hyväksi.

Selittäessään kaksinvallan olemusta, kirjoitti Lenin sen syntymisestä: "Pikkuporvarillinen jättiläisaalto on peittänyt kaiken, murskannut tietoisen proletariaatin ei ainoastaan lukumäärällään, vaan myöskin aatteellisesti, s.o. turmellut, voittanut puolelleen hyvin laajoja työläiskerroksia pikkuporvarillisilla poliittisilla katsantokannoillaan". Tämä yhdeltä puolen ja toiselta puolen se seikka, että helmikuun revolutsion alkaessa oli bolshevististen kaaderien enemmistö vankilassa tai karkoitettuna sai aikaan sen, että revolutsion ensivaiheissa joutuivat Sovetit menshevikkien ja es-errien käsiin.

Johdonmukaisesti revolutsion ensipäivästä alkaen asetti puolue tehtäväkseen revolutsion edelleenkehittämisen, siirtymisen toiseen etappiin, sosialistiseen revolutsioon. Lenin jo ensimmäisissä "Kirjeissään kaukaa", jotka julkaistiin "Pravdassa" huhtikuun alussa teki tarkan analyysin luokkataistelusta ja luokkavoimien suhteista tsarismin kukistamisen jälkeen, sekä puolueen uusista tehtävistä uudessa tilanteessa.

Puolueen sen hetken perustehtävänä oli kärsivällisellä selvitystyöllä vallata joukot, vallata enemmistö Soveteissa, eristää niistä sovittelijat — menshevikit ja es-errät ja paljastaa Väliaikaisen hallituksen vastavallankumouksellinen olemus "... valmistaakseen voittonsa revolutsion toisella etapilla" (Lenin). Revolutsion ensipäivästä alkaen asetti puolue tehtäväkseen porvarillis-demokraattisen revolutsion kehittämisen sosialistiseksi revolutsioksi, taistelun proletariaatin diktatuurin puolesta.

Näihin kaikkiin kysymyksiin antoi tyhjentävän vastauksen Lenin Huhtikuun teeseissään. Leninin saapuminen auttoi puoluetta "... pääsemään uudelle tielle yhdellä iskulla" (Stalin). Teeseissään Lenin antoi perusteellisen analyysin silloisesta tilanteesta, osoitti revolutsion edelleenkehittymisen tiet, määritteli puolueen toiminnan tarkan ohjelman uusissa taisteluolosuhteissa, esitti selvät tunnukset, jotka mobilisoivat työläiset ja köyhät talonpojat taisteluun sosialistisen revolutsion puolesta. Teeseissä sanottiin päättävästi — ei minkäänlaista tukea Väliaikaiselle hallitukselle. Kaikki valta Soveteille. Sodan lopettaminen demokraattiseen rauhaan. Veljeily rintamilla. Tilanherrojen maat takavarikoitava ja kaikki maat kansallistutettava. Viipymättä on kutsuttava koolle puoluekokous ja korjattava puolueen ohjelma. Puolueen nimi on muutettava. "Meidän on otettava nimeksemme Kommunistinen puolue, — kuten nimittivät itseään Marx ja Engels." "On aika heittää pois likainen paita, on aika pukeutua puhtaisiin vaatteisiin" — kirjoitti Lenin. Lenin asetti myös tehtäväksi perustaa III Kommunistinen Internatsionale, joka vain voi asettua maailman vallankumouksellisen työväenliikkeen johtoon.

Näiden strategisten loosunkien alla bolshevikit organisoivat joukkoja ja valmistivat sosialistisen revolutsion voittoa. Lenin osoitti, että työläisten deputaattien Sovetit ovat ainoa vallankumouksellisen hallituksen muoto.

Lenin — samoin kuin toveri Stalin — paljasti perinpohjaisesti menshevikkien ja es-errien petturiroolin. Yhtä säälimätöntä taistelua kävi puolue Leninin ja Stalinin johdolla Kamenevin, Zinovjevin, Trotskin ja muiden sovittelijain ja opportunistien — nyt fasistisen gestapon agentuuriksi muuttuneiden — puoluevastaista taistelua vastaan. Leninin ja Stalinin johdolla puolue murskasi sekä oikeistolaiset että "vasemmistolaiset", jotka pelkäsivät revolutsiota ja hieroivat sovintoa porvariston, vastavallankumouksen kanssa.

VII yleisvenäläinen (huhtikuun) konferenssi hyväksyi Leninin esittämät teesit. Puolueen edessä oli viedä voittoon se tehtävä, jonka Lenin asetti selvästi Venäjän proletariaatin eteen jo v. 1905 kirjassaan "Kaksi taktiikkaa" kirjoittaen: "Proletariaatin on vietävä loppuun asti demokraattinen vallankumous, liittäen itseensä talonpoikaiston joukon, murskatakseen voimalla itsevaltiuden vastarinnan ja herpaannuttaakseen porvariston horjunnan. Proletariaatin on päätettävä sosialistinen revolutsio, liittääkseen itseensä väestön puoliproletaaristen ainesten joukon, murskatakseen voimalla porvariston vastarinnan ja herpaannuttaakseen talonpoikaiston ja pikkuporvariston horjuvaisuuden."

Tämän Leninin asettaman maailmanhistoriallisen merkityksen omaavan tehtävän täytti bolshevistinen puolue loistavasti Lokakuun Suuressa revolutsiossa. Huhtikuun teeseissä asetetut strategiset ja taktilliset tehtävät toteutti puolue Leninin ja Stalinin johdolla.

Kaksikymmentä vuotta on kulunut Leninin, proletaarisen revolutsion suurimman neron tulosta Pietariin ja Huhtikuun teesien julkaisemisesta. Tänä aikana on proletariaatin diktatuurin maa kulkenut voitosta voittoon Leninin-Stalinin puolueen, bolshevikkien puolueen johdolla. Pitäen korkealla leniniläistä lippua on puolue suuren Stalinin johdolla vienyt maamme sosialismiin. Tämän kuljetun tien seppelöi Stalinilainen Konstitutsio, joka aloittaa samalla uuden kauden työväenluokan diktatuurin kehityksessä.

Puolueen VI edustajakokouksessa elokuussa vuonna 1917 vastasi toveri Stalin leniniläistä linjaa vastaan hyökkääville trotskilaisille: "Ei ole mahdotonta, että juuri Venäjä on se maa, joka avaa tien sosialismiin." Nämä toveri Stalinin sanat ovat toteutuneet täydellisesti.

Sosialismi on jo voittanut lopullisesti ja ainaisesti kuudennella osalla maapalloa. Ja se on voittava koko maailmassa.

Eläköön koko maailman sosialistinen revolutsio!

V. I. LENININ Keskusmuseossa

Historiallisen vuosipäivän johdosta — V. I. Leninin palaaminen emigratsiosta Venäjälle huhtikuun 3 (16) päivänä v. 1917 ja huhtikuun teesien vuosipäivä — V. I. Leninin Keskusmuseossa kävijöiden erikoinen mielenkiinto kohdistuu kahdeksanteen saliin, johon on sijoitettu tätä aikakautta valaisevat ainehistot. Muiden dokumenttien joukossa herättää huomiota ruotsalaisen sosialidemokraattisen sanomalehden "Politikenin" numero huhtikuun 6 päivältä v. 1917. Tässä numerossa on Vladimir Iljitsh Leninin kuva ja pääkirjoitus, jonka on kirjoittanut V. V. Vorovskij ja joka on omistettu V. I. Leninin paluulle.

"Hän — sanotaan kirjoituksessa — on kasvanut yhdessä Venäjän proletariaatin joukkoliikkeen kanssa ja noussut siitä; koko hänen elämänsä, kaikki hänen ajatuksensa ja toimintansa on erottamattomasti sidottu Venäjän proletariaatin kohtaloon. Suuren revolutsion voiton hetkinä ja vastavallankumouksellisen tyranniuden pitkinä vuosina hän pysyi uskollisena työväenluokan intresseille ja internatsionalismille; hänellä on ainoastaan yksi päämäärä: sosialismi; ainoastaan yksi keino: luokkataistelu; ainoastaan yksi sankari: kansainvälinen revolutsiooninen proletariaatti".

Kirjoitus päättyy sanoilla: "Pian Lenin palaa vapautetulle Venäjälle, jossa hänen toverinsa kärsimättöminä odottavat toivomansa johtajan paluuta".

Lasikaapissa, "Pravdan" vuoden 1917 ensimmäisten numeroiden rinnalla on V. I. Leninin ensimmäinen "Kirje kaukaa" ja I. V. Stalinin kirjoitus "Työläisten ja sotilaiden deputaattien soveteista". Siellä on myöskin fotokopio V. I. Leninin kirjeestä maaliskuun 4 (17) päivältä, jossa Lenin osoittaa puolueen perustehtävät.

Dokumenttien joukossa on maaliskuun 18 pnä v. 1917 toveri Stalinille annetun henkilötodistuksen fotokopio, todistuksen, jonka on antanut bolshevikkien puolueen Keskuskomitea.

"Tämän esittäjä Stalin on Keskuskomitean Byron jäsen, valittu byron edustajaksi työläisten ja sotilaiden deputaattien sovettien Toimeenpanevaan komiteaan".

Tässä samassa salissa on asetettu näytteelle taiteilija Sokolovin maalaus, joka kuvaa hetkeä, kun V. I. Lenin astuu ulos vaunusta Suomen aseman asemasillalla huhtikuun 3 (16) päivänä v. 1917. Vaunun ovella näkyy I. V. Stalin. Asemasillalla on kunniavartiosto, työläisiä, matruuseja ja sotilaita.

Ensimmäisen kerran on asetettu näytteelle tekstejä lukuisista telegrammeista ja kirjeistä, joilla bolshevistiset puoluejärjestöt, sotilaat ja työläiset tervehtivät V. I. Leninin paluuta emigratsiosta.

Salissa on mielenkiintoinen dokumentti — kyselykaavake, jonka V. I. Lenin on täyttänyt Tornion (Suomi) rajapunktilla huhtikuun 2 (15) päivänä v. 1917.

Museo on saanut uusia dokumentteja, jotka koskevat V. I. Leninin ensimmäisiä esiintymisiä emigratsiosta palattua.

V. I. Leninin paluulle omistettuja teoskokoelmia

V. I. Leninin huhtikuun teesien ja Venäjälle emigratsiosta paluun 20-vuosipäiväksi NKP(b):n KK:n puoluekustannusliike on julaissut useita V. I. Leninin ja I. V. Stalinin teoskokoelmia, jotka koskevat tätä aikakautta.

"Kirjeitä kaukaa" — on ilmestynyt kahtena painoksena: joukkopainoksena (painos 100 tuhatta kappaletta) ja korupainoksena, jossa on V. I. Leninistä v. 1917 otettu valokuva ennen Venäjälle lähtöä.

Albomin lopussa on valokuva V. I. Leninin viidennestä kirjeestä — "Revolutsionisen proletaarisen valtiojärjestelmän tehtävät". Albomin painos on 10.000 kappaletta.

Joukkopainoksena on julaistu V. I. Leninin huhtikuun teesit: kirjoitus "Proletariaatin tehtävistä tässä revolutsiossa" ja "Proletariaatin tehtävät revolutsiossamme". Kirjoitus "Proletariaatin tehtävistä tässä revolutsiossa" on ilmestynyt myöskin korupainoksena.

Kahtena painoksena — joukkopainoksena ja korupainoksena — on ilmestynyt toveri Stalinin selostus kansallisuuskysymyksestä Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen VII (huhtikuun) yleisvenäläisessä konferenssissa.

Espanjan tasavalta kuusi vuotias
Huhtikuun 14 päivä

Kuusi vuotta sitten kirkkaana aurinkoisena päivänä madridilaiset Puerto de Solin torilla syleilivät toisiaan. Huolettomuuden hetkiä, lapsellisuutta, keväistä sekavuutta ei ole ainoastaan ihmisten elämässä, vaan myöskin kansojen elämässä. Huhtikuun 14 päivänä 1931 ihmiset Puerto de Solin torilla syleilivät eilisiä vihollisiaan. Tasavaltalaiset eivät halunneet mitään muistella. Tasavallan viholliset eivät halunneet mitään unohtaa. Nyt Puerto de Solia ympäröivät luhistuneet rakennukset: ihmiset, joille tasavalta tunnusti rakkauttaan, ovat löytäneet oman paikkansa — he seisovat tykkien ääressä, joiden suut on tähdätty Madridia vastaan.

Minä saavuin Espanjaan hyvin pian tasavallan julistamisen jälkeen. Rajalla minut vangittiin: santarmeille minä olen "kiihoittaja". Tasavalta uskoi rajojensa vartioimisen kuninkaallisille poliiseille. Kuninkaalliset santarmit likvidoivat lakot. Kuninkaalliset kaartilaiset rankaisivat talonpoikia. Kuninkaalliset upseerit opettivat sotilaita. Kuninkaallisessa palatsissa istui puoleksi liberaali, puoleksi jesuiitta Alcala Samora: yksien yksinkertaisuuden ja toisten viekkauden ympäröimänä hän edusti tasavaltaa. Heittiö Lerus puhui ihmisen ja kansalaisen oikeuksista. Kenraali Franco lauloi "Marseljeesia". Pankkiiri March, vaatimattomasti huokaillen, puheli: "Me olemme pystyttäneet tasavallan työtätekeville". Ja todellakin, tekikö hän vähän työtä oman rikkautensa kartuttamiseksi, tämä salakuljettaja ja väärän rahan tekijä?

Kansa odotti tasavaltaa. Se kuuli tämän sanan asianajajilta ja poliiseilta. Se odotti, että tasavalta muuttaa sen kurjaa, kirottua elämää. Kaksi kolmatta osaa maasta jäi suurtilallisten käsiin ja batrakit tekivät edelleenkin työtä auringon noususta auringon laskuun ja söivät vetistä lientä. Tehtailijat melkein joka päivä julistivat työsulkuja. Kenraalit edelleenkin kiusasivat sotilaita. Vankiloissa olivat entiset vangit: kommunistit, sosialistit, syndikalistit. Eräässä pienessä Senabrian kylässä minä tapasin syksyllä 1931 talonpoikaisnaisen, jota ympäröivät nälkäiset lapset. Väkinäisesti naurahtaen hän kysyi matkalaiseltani, luottavaiselta ja naivilta tasavaltalaiselta: "Miten, don Francisco, eikö tasavalta meille saakka ole tullutkaan?" ... Niin, se oli tasavalta kahviloiden vakituisille vieraille ja tehtailijoille. Mutta sittenkin huhtikuun 14 päivä säilyy historiallisena päivänä: sinä päivänä kansan Espanja heräsi uuteen elämään. Talonpojat kieltäytyivät maksamasta veroa. Työläiset ja batrakit alkoivat lakon. Luostareiden maassa ihmiset alkoivat puhua kouluista. Kansa, joka hämärästi haaveili tasavallasta, alkoi sitä odottaa. Sitten se alkoi sitä vaatia. Silloin Lerus vaihtoi frigialaisen lakin kansalliskaartin kolmikolkkaiseen hattuun. Tasavaltaa haudattiin elävänä. Viralta pantu kuningas vielä kierteli ulkomaalaisissa kuorteissa, tasavallan vaakunat vielä kaunistivat vankiloita ja kasarmeja, mutta Lerus ja Hill Robles jo kirjoittivat tilanherrojen, jesuiittojen ja kenraalien Espanjan lakiprojekteja.

Asturian kaivostyöläiset nousivat kapinaan. Sana "tasavalta" sai uuden sisällön. Osottautui, että tasavallasta voidaan ei vain puhua "Ateneumin" istunnoissa, vaan että tasavallan puolesta voidaan myöskin kuolla. Muukalaislegionaan kuuluvat palkatut murhaajat kukistivat Asturian. Espanjassa tuli hiljaista. Taloissa hiipivät urkkijat. Santarmit kiduttivat vankeja. Sotaoikeudet työskentelivät konveijerien tavalla.

Kuka eläessään muistaa lepoa? Siitä ajatellaan ainoastaan kaivoksien syvyydessä, hukkuneessa vedenalaisessa veneessä, stratosfäärissä. Elämä, jolta on riistetty vapaus, muuttuu yhdeksi ainoaksi ajatukseksi vapaudesta. Helmikuun 16 päivänä 1936 Espanja toisti huhtikuun 14 päivän. Ihmiset uudemman kerran Puerto de Solin torilla syleilivät toisiaan ja uudemman kerran vangit armahtivat vartijansa. Kenraalit oppivat kohottamaan nyrkkinsä, santarmit oppivat huutamaan "UHP" ("Proletaarien veljien liitto") ja pankkiirit tekemään kunniaa Espanjan sankareille. Mutta viisi vuotta eivät olleet jättämättä jälkeään. Talonpojat saivat tilanherrojen maita. Työläiset onnistuivat kohottamaan työpalkkaansa. Kansa aukaisi vankiloiden ovet. Pankkiiri March, jesuiitat, humalaiset ja piestyt kenraalit, Pierizaan siirtyneet tilanherrat — kaikki he kiirehtivät Francoa. Petetty radisti lähetti radiotiedon: "Pilvetön sää" — tämä oli kapinan merkki.

Palatsi, jossa kuninkaan jälkeen asui tasavallan ensimmäinen presidentti Alcala Samora, on fasististen ammuksien läpiampuma. Sen ikkunoista nähdään Casa de Campon puisto. Siellä Espanjan sankarit omalla verellään kirjoittavat tasavallan uutta konstitutsiota. Alcala Samora liehittelee Francoa, hänen poikansa taistelevat Madridin porteilla. He puolustavat tasavaltaa, jonka heidän isänsä on pettänyt.

Tasavalta päätti tänä vuonna olla juhlimatta syntymäpäiväänsä: se vasta syntyy tämä uusi kansan tasavalta. Huhtikuun 14 päivänä työläiset tekivät ammuksia ja sotilaat lähettivät näitä ammuksia tasavallan vihollisia vastaan. Kolmivärinen tasavaltalainen lippu on tullut uudella tavalla kauniiksi: se liehuu Madridin yllä. Uudella tavalla soi romantiikko Riegon hymni: sitä eivät laula rajanylittäjät, keinottelijat ja santarmit, vaan sitä laulavat Guadalajaran ja Jaraman taistelijat. He laulavat sitä mennessään kuolemaan. Espanjan kansa ei enää odota tasavaltaa. Se ei sitä vaadi: se sitä valloittaa.

Valencia, huhtikuulla.

Ilja Erenburg.

LENIN puhumassa Suomen asemalla.

Piirros "K. Ku

LENININ MUSEOSTA

KUVASSA: D. S. Merkurovin veistos V. I. Leninistä.

Sojuzfoto.

J. Virtanen

Leninin saapuessa

Hämy illan sankaksi ehtinyt on,
Asemalla vain lyhdyt loistaa.
Väki kiihkeä lippujen juurella käy,
Odotuksen kuiskeita toistaa.

Ja korskana puhkuen porhaltaa
Pikajuna jo laiturin luoksi.
Väkijoukot ne hurraa, hurraa niin
Ja vyöryy kuin mahtava vuoksi.

Sai Sveitsistä helmahan Venäjän maan
mies, jonka on sielu kuin tulta . . .
— Hyvät toverit! Taisteluterveiset
Nyt ottakaa vastaan multa.

Sanat henkevät miestä nyt tervehtää
Ja hän hehkuen niihin vastaa . . .
Maa entinen karkoitti kauas pois,
nyt juhlivi saapuvaa lastaan.

Ja vapauslaulu niin valtava soi,
Sen hehkussa syttyy mielet,
Ja tunteen niin kumman saapuva saa,
Että kertoa voisi ei kielet.

— Hyvät toverit! Riento on riemuisaa,
kun kumousvirtenne raikuu,
Kun joukkonne lippujen juurella käy
Ja "eläköön kumous!" . . . kaikuu.

Sanat johtajan joukoissa kaikua saa,
Soi mielissä syttyvä soitto.
Tämä hetki on yhtenä merkkinä taas,
Proletaareille että saa voitto.

1917.

★ ☆ ☆ ★

"PROLETARIAATIN ON VIETÄVÄ LOPPUUN ASTI DEMOKRAATTINEN VALLANKUMOUS, LIITTÄEN ITSEENSÄ TALONPOIKAISTON JOUKON, MURSKATAKSEEN VOIMALLA ITSEVALTIUDEN VASTARINNAN JA HERPAANNUTTAAKSEEN PORVARISTON HORJUNNAN. PROLETARIAATIN ON PÄÄTETTÄVÄ SOSIALISTINEN VALLANKUMOUS, LIITTÄEN ITSEENSÄ VÄESTÖN PUOLIPROLETAARISTEN AINESTEN JOUKON, MURSKATAKSEEN VOIMALLA PORVARISTON VASTARINNAN JA HERPAANNUTTAAKSEEN TALONPOIKAISTON JA PIKKUPORVARISTON HORJUVAISUUDEN" (LENIN, "KAKSI TAKTIIKKAA" v. 1905).

★ ☆ ☆ ★

V. I. Lenin

Huhtikuun teesit

Vasta kuukauden kuluttua tsaarin monarkian kukistamisen jälkeen, huhtikuun 16 päivänä sai Vladimir Iljitsh Lenin tilaisuuden palata Venäjälle. Heti seuraavana päivänä hän teki selostuksen työläisten ja sotilaiden deputaattien sovettien yleisvenäläisen konferenssin bolshevikkijäsenten neuvottelussa, esittäen historialliset teesinsä, jotka puolueen ja vallankumouksen historiassa tunnetaan "Huhtikuun teesien" nimellä.

Nämä teesit, jotka tänään julkaisemme, esitti V. I. Lenin huhtikuun 17 p:nä 1917. Teesit aiheuttivat suunnatonta hämminkiä revolutsion vihollisten leirissä ja määrittelivät proletariaatin ja sen bolshevistisen puolueen toimintaohjelman, strategian ja taktiikan tiellä Lokakuuhun.

1. Suhteessamme sotaan, joka Venäjän puolelta myöskin uuden Lvovin ja Kumpp. hallituksen aikana ehdottomasti pysyy imperialistisena rosvosotana tämän hallituksen kapitalistisen luonteen takia, ei ole sallittava pienimpiäkään myönnytyksiä "revolutsiooniselle puolustuslaisuudelle".

Revolutsiooniseen sotaan, joka todella todistaa oikeaksi revolutsioonisen puolustuslaisuuden, tietoinen proletariaatti voi antaa suostumuksensa ainoastaan sillä **ehdolla**, että: a) valta siirtyy proletariaatille ja siihen liittyville talonpoikaiston köyhimmille osille; b) luovutaan kaikista valtauksista teoin, eikä sanoin; c) todella tehdään täydellinen pesäero kapitaalin kaikista intresseistä.

Katsoen revolutsioonisen puolustuslaisuuden joukkoedustajain laajojen kerrosten tunnollisuuteen, edustajain, jotka tunnustavat sodan ainoastaan pakosta, mutta eivät valtausten tähden, katsoen siihen, että porvaristo petkuttaa heitä, on erittäin seikkaperäisesti, järkähtämättömästi ja kärsivällisesti selitettävä heille heidän erehdyksensä, selitettävä kapitaalin ja imperialistisen sodan kiinteä yhteys, todistettava, että kapitaalia kukistamatta **ei voida** lopettaa sotaa todella demokraattiseen, väkivallattomaan rauhaan.

Tämän katsantokannan mitä laajimman propagandan järjestäminen toimivassa armeijassa.

Veljeily.

2. Nykyhetken omalaatuisuus Venäjällä on **siirtymisessä** revolutsion ensimmäisestä etapista, joka antoi vallan porvaristolle sentakia, että proletariaatti ei ollut kyllin tietoinen ja järjestynyt — sen **toiseen** etappiin, jonka tulee antaa valta proletariaatin ja talonpoikaiston köyhempien kerrosten käsiin.

Tätä siirtymistä karakterisoi yhtäältä legalisuuden maksimi (Venäjä **on nyt** maailman kaikista sotaakäyvistä maista kaikkein vapain maa), toisaalta, joukkoihin kohdistuvan väkivallan puuttuminen ja, lopuksi, joukkojen tiedottoman-luottava suhtautuminen kapitalistien, noiden rauhan ja sosialismin pahimpain vihollisten, hallitukseen.

Tämä omalaatuisuus vaatii meiltä kykyä mukaantua puoluetyön erikoisiin olosuhteisiin ennenkuulumattoman laajojen, vasta äsken poliittiseen elämään heränneiden proletariaatin joukkojen keskuudessa.

3. Ei mitään kannatusta Väliaikaiselle Hallitukselle, kaikkien sen lupausten täydellisen valheellisuuden selittäminen, varsinkin valtauksista luopumiseen nähden. Paljastaminen, sen sallimattoman, illusiota synnyttävän, "vaatimuksen" asemesta, että **tämä** hallitus, kapitalistien hallitus, **lakkaisi olemasta** imperialistinen.

4. Sen tosiasian tunnustaminen, että Työväen deputaattien useimmissa soveteissa meidän puolueemme on vähemmistönä ja toistaiseksi heikkona vähemmistönä, kaikkien pikkuporvarillisten, opportunististen, porvariston vaikutuksen alaisiksi antautuneitten ja sen vaikutusta proletariaattiin tuovien ainesten blokin rinnalla N.S:eistä, S.R:eistä aina O.K:oihin (Tsheidze, Tsereteli ym.), Steklooviin ym. ym. asti.

Sen selittäminen joukoille, että TDS ovat **ainoa mahdollinen** revolutsioonisen hallituksen muoto ja että siksi meidän tehtävämme, niin kauan kun **tämä** hallitus on porvariston vaikutuksen alaisena, voi olla ainoastaan kärsivällinen, systemaattinen, järkähtämätön varsinkin joukkojen käytännöllisiin vaatimuksiin mukautuva joukkojen taktiikan virheitten **selittäminen**.

Niin kauan kun me olemme vähemmistönä, teemme me virheitten arvostelemis- ja selittämistyötä julistaen samaan aikaan, että koko valtiovallan siirtyminen Työväen Deputaattien Soveteille on välttämätöntä, jotta joukot kokemuksen kautta vapautuisivat virheistään.

5. Ei parlamenttaarinen tasavalta, — siihen palaaminen TDS:sta olisi taka-askel, — vaan Työväen, Batrakkien ja Talonpoikain Deputaattien Sovettien tasavalta koko maassa, alhaalta ylös asti.

Poliisin, armeijan, virkamiehistön poistaminen *).

Kenellekään virkamiehelle ei ole maksettava enempää kuin hyvän työläisen keskimääräinen palkka, heidät on valittava ja jokainen heistä voidaan eroittaa milloin tahansa.

6. Agraariohjelmassa painopisteen siirtäminen Batrakkien Deputaattien Sovetteihin.

Kaikkien tilanherrain maitten konfiskoiminen.

Kaikkien maitten kansallistuttaminen maassa, maankäytön määräysvalta paikallisille Batrakkien ja Talonpoikain Deputaattien Soveteille. Deputaattien Sovettien valitseminen köyhimmistä talonpojista. Jokaisesta suurtilasta (suuruudeltaan noin 100:sta desj. 300:aan, paikallisten ja muiden ehtojen mukaan ja paikallisten laitosten määrittelyn mukaan) muodostettava mallitalous Batrakkien Deputaattien kontrollin alaisena ja yhteiskunnan laskuun.

7. Maan kaikkien pankkien viipymätön yhdistäminen yhdeksi yleiskansalliseksi — pankiksi ja sen kontrolloiminen TDS:n puolelta.

8. Ei sosialismin "käytäntöönottaminen" **välittömänä** tehtävänämme, vaan siirtyminen heti yhteiskunnallisen tuotannon ja tuotteiden jaon **kontrolliin — TDS:n puolelta.**

9. Puoluetehtävät:

a) viipymättä puolueen edustajakokous;

b) puolueen ohjelman muuttaminen, pääasiassa:

1) imperialismista ja imperialistisesta sodasta,

2) suhteesta valtioon ja **meidän** "valtio-kommuuni" vaatimuksemme **);

3) vanhentuneen minimiohjelman korjaaminen,

c) puolueen nimen muuttaminen ***).

10. Internatsionaalen uudistaminen.

*) S.o. vakituisen armeijan vaihtaminen yleiseen kansan aseistamiseen.

**) S.o. sellaisen valtion, jonka esi-kuvana oli Parisin kommuuni.

***) "Sosialidemokratian" asemesta, jonka viralliset johtajat *koko* maailmassa ovat pettäneet sosialismin, siirtyen porvariston puolelle ("puolustuslaiset" ja horjuvat "kautskylaiset"), on otettava nimeksi *Kommunistinen puolue.*

Leninin apreljankuun tezisat

Fevraljskoin revoljutsie hävitti samoderzhavien. Proletarieloin i kommunistitsheskoin partien edeh nouzi uuzi zaduatshu: — azuo borjbu revoljutsien toizen etuapan puoles, muuttua burzhuazno-demokratitsheskoi revoljutsie sotsialistitsheskoiksi revoljutsiekse.

"Boljshevitskoit lozungat i dielot —, kirjutti Lenin on utverdittuhes, no konkretno dielot mendih toizin, kui midä oli vuotettavannu. Kahtes vallas enne ei niken voinnuh duumainnuh i ei voinnut duumaija." Tämänmoizen osoboin, uvven zaduatshan reshimizekse partiel pidi olla uvvet zaduatshat, uuzi oretirovku i uuzi taktiikku, uvvet lozungat.

"Vahnu, revoljutsien aigaizembi praviteljstvan hävittämizen programmu oli jasnoi i selvy, no se enämbi ei syndynyh borjban uuzih uslovieloih i etuappah. Nygöi enämbi ei voidu mennö prämo praviteljstvan hävittämizeh, vetj nygöi praviteljstval oli yhteys soviettoinkel, kudamat oldih muanpuolistajien vallan ual i partien pidänyizi kävvä vägilöin vastatu borjbua kui praviteljstvua mugai soviettoi vastah. No ei voidu i sobljdaija vremennoin praviteljstvan kannattamizen politiikkua, vremennoi praviteljstvu oli imperialistoin praviteljstvu. Partiel pidi olla uuzi orentirovku uuzis borjbu uslovielois".... (Stalin).

Programmannu partie pidi endizie osnovnoloi opredelenieloi jo Fevraljskoin revoljutsien enzipäivis suate, enne Leninin tulemistu Rosieh i zavodi hotj i lekkuen, no planiruija uuttu orentirovkua revoljutsies. Zagranitsaspäi tulduo Lenin andoi partiel tämän uvven opredeljonnoin orentirovkan. Leninin tulemine, kui sanou tov. Stalin auttoi partiel piästä uvvel dorogal yhten ishkun avul".

Zagranitsaspäi tuldu 16 päivänny apreljankuudu, Lenin srazu toizennu päivänny boljshevikkoin sobranies sanoi kuuluizat "apreljankuun teezisat". Nämis teezisois Lenin ozutti revoljutsien iellehpäihizen dorogan, ozutti proletarieloin borjban pluanan, andoi lozungat, kudamat mobilizuijah rabotshoit, köyhembät krestjuanat borjbah sotsialistitsheskoin revoljutsien puoles.

Teezisois Lenin sellitti, shto burzhuazno-demokratitsheskoi revoljutsie on loppenuhes, konzu ku jo valdu on siirdynyh uvven kluasan käzih, burzhuiloin käzih. Nenga revoljutsie on matkannuh ezmäizen etuapan i harpannuh toizeh, sanoi tov. Lenin; täspäi on noussuh uuzi zaduatshu — sotsialistitsheskoin revoljutsien zaduatshu. Proletariet voijah tämä sotsialistitsheskoi revoljutsie luadie vaste silloi, konzu rabotshoit i köyhembät krestjuanat lopitah uskomine menjshevikoil i esseroil i lähtietäh boljshevitskoin partien dorogua myö.

"Menjshevikkoin i esseroin kielahus voinan jatkamizes ei interesuinnuh rabotsholoi i krestjuanoi i hyö uskottih shto voinua tovel käyvväh revoljutsien puoles. Lenin nimitti nämie rabotsholoi i krestjuanoi tshestnoloikse muanpuolistajikse. Teezisois häi sanoi, shto tämän aijan zaduatshu on siit, shto pidäy sitkieh, tirpaen, sellittiä muanitetuil rahvasjoukoil menjshevikkoin i esseroin muanitus, kui hyö tovel on muanitettu rabotsholoi i krestjuanoi. Lenin sellitti, shto menjshevikat i esserat ollah revoljutsien piä vastustajat, vai heijän avul Vremennoi praviteljstvu oli sposobnoi lujittamah oman vallan. Tämän perustel häi kutshui reshiteljno borban vastah menjshevikkoi i esseroi, kaikkie pienin myönnytys, kudai tulou heilj annetukse, on sotsializman pettämisty.

Partien pidi sellittiä rahvas joukoil, shto voinu i Vremennoin praviteljstvan aigah on jiänyh imperialistitsheskoiksi voinaksi. Enne sidä, kui on hävitetty Vremennoi praviteljstvu ei voija loppie voinua, nastojuashoi rauhu aigu tulou vaste silloi, kui valdu siirdyy rabotsholoin i köyhembien krestjuanoin käzih.

Revoljutsien joudattamizekse toizis mualois nämät teezisat kehoitettih eri ärmiloin frontal olijoi saldattoi yhtymäh yhteh i torata vastah kapitalistoi i toizie kishkojie i izmenniekkoi.

Lenin dokazhi, shto Vremennoi praviteljstvu on burzhuloin diktatuuru i kai sen kaunehet uskaldukset hyväh elaigah näh ollah ei muudu kui kielastustu i Vremennoidu praviteljstvua ei sua auttua ni yhtel tipal. Se pidäy hävittiä i nähtä sen imperialistitsheskoi olemus.

No Lenin predupredi, shto sih aigah, toizin sanoen niimy päivinny apreljankuudu Vremennoin praviteljstvan välittömäs hävitykses voprossua ei voidu vie azettua, vetj praviteljstvu nojavui soviettoin enembistöh.

"... Ken silloi tahtoi kukistua, hävittiä Vremennoin praviteljstvan, sen tozhe pidi kukistua —, hävittiä sovietat..." sanou tov. Stalin.

Shtobi suaha vlasti käzih, peredovoloin rabotsholoin puolel pidi suaha kai rabotshoi joukko. Täspäi johtui se shto oigei taktiikku oli ainoastah vai se shto pidi sellittiä, suaha joukot uskomah i ozuttua miittuot predateljat ollah menjshevikat i esserat.

Lenin teezisois sellitti, shto sovietat ollah proletarieloin i köyhembien krestjuanoin ainut gosudarstvu muodo i sentäh i pidäy kaiken gosudarstvennoin vlastin siirdyö soviettoin käzih. Partien zaduatshu on voittuo enemmistö sovietois i luadie sovietat boljshevitskoloiksi sovietoiksi.

Nenga Leninin "apreljankuun teezisat" annettih konkretnoi kehitys pluanu partiel burzhuaznodemokratitsheskoin revoljutsien muuttamizes sotsialistitsheskoiksi revoljutsiekse.

Partien osnovnoi lozungu apreljankuun teezisois oli: "Partien borjbu Proletariatan i köyhembien krestjuanoin sotsialistitsheskoin diktatuuran puoles". Nengoizel lozungal boljshevikat valmistuttih sotsialistitsheskoin revoljutsien voittuo läbi viemäh. Kuduas hyö i voitettih.

S. L.

N. Jelizarov

V. I. Leninin huhtikuun teesit

Bolshevistisen puolueen johdolla proletariaatin ja talonpoikaiston suorittaman helmikuun porvarillis-demokraattisen revolutsion päivinä V. I. Lenin oli emigratsiossa (Sveitsissä). Bolshevikkien peruskaaderit, jotka tsarismi oli heittänyt vankiloihin ja karkoituspaikoille, olivat kaukana maan revolutsioonisista keskuksista. Pakkotyössä ja karkoituspaikoilla olivat toverit Stalin, Sverdlov, Dzerzhinskij, Sergo Ordzhonikidze, Kuibyshev, Frunze ja monet muut puolueen johtavat työntekijät.

Kuitenkin bolshevistisen puolueen keskus — Keskuskomitean byro Venäjällä, jonka byroon johdossa silloin oli toveri Molotov, suoritti väsymätöntä revolutsioonista toimintaa. Kaikkialla — teollisuuskeskuksissa, kasarmeissa, rintamalla — bolshevikit suorittivat revolutsioonista työtä organisoiden joukkoja puolueen loosunkien alle. Bolshevikit paljastivat ja murskasivat sosialishovinistit, puolustuslaiset, kaiken väriset ja kaiken vivahteiset pasifistit, paljastaen Plehanovin, Axelrodin, Martovin, Tsheidzen, Tseretelin, Trotskin petturiosan, taistellen omissa riveissään olevia oikeistolaisia ja "vasemmistolaisia" opportunisteja vastaan (Kamenev, Zinovjev, Pjatakov, Buharin).

Mitä raskaimmasta tsarismin terrorista huolimatta bolshevikit suorittivat helmikuun revolutsion aattona armeijassa valtavaa työtä, olivat useiden revolutsioonisten esiintymisten ja suurien työväen lakkojen organisaattoreita.

Bolshevikit organisoivat ja johtivat proletariaatin ja talonpoikaiston rynnäkköön itsevaltiutta vastaan, ollen aseistettuina revolutsioonisella ohjelmalla, Leninin opilla ja plaanilla porvarillis-demokraattisen revolutsion kasvamisesta sosialistiseksi, mahdollisuudesta rakentaa sosialismi yhdessä maassa.

Bolshevikit menivät helmikuun revolutsioon uudentyypin puolueena, jonka Lenin ja Stalin olivat aseistaneet todella revolutsioonisella ohjelmalla, strategialla ja taktiikalla, ja jolla oli rautaiset kaaderit, taisteluissa tsarismia ja kaikenkarvaisia opportunisteja vastaan karaistut kaaderit, jotka olivat valmiit rohkeasti ja antaumuksella taistelemaan revolutsion viemiseksi lopulliseen voittoon.

Kapinaan bolshevikkien nostamat työläiset, sotilassinelleihin puettujen talonpoikain tukemina heittivät kumoon Venäjän tsarismin, jonka jokainen askel oli vuosisatojen kuluessa merkitty tulella, verellä ja väkivallalla.

Palattuaan maaliskuun 25 (12) päivänä 1917 karkoitukselta toveri Stalin tuli puolueen Keskuskomitean Byron ja sanomalehti "Pravdan" johtoon. "Pravdassa" julkaistuissa kirjoituksissa, analysoiden tilannetta maassa, toveri Stalin määritteli puolueen perustehtävät, osoitti revolutsion voiton ehdot, paljasti Väliaikaisen hallituksen luokkaolemuksen, paljasti mensheviikkien ja es-errien petturiosuuden porvariston agentteina, paljasti oikeisto-opportunistit puolueen riveissä (Sevruk, Voitinskij, Kamenev).

Bolshevistisen puolueen organisaattori ja johtaja V. I. Lenin ensimmäisessä kirjeessään kaukaa Sveitsistä, joka kirje julkaistiin "Pravdassa" huhtikuun 3—4 päivänä (maaliskuun 21—22 päivänä) v. 1917, teki tarkan analyysin luokkataistelusta ja luokkavoimien suhteista tsarismin kukistamisen jälkeen. Tämä Vladimir Iljitshin kirje esitti valtavaa osaa puolueen orientoitumisessa uusissa oloissa, jotka muodostuivat tsarismin kukistamisen jälkeen, puolueen työn solmukohtien määrittelemisessä.

Venäjälle V. I. Lenin saattoi palata vasta kuukauden kuluttua tsaarin monarkian kukistumisen, työläisten ja sotilaiden deputaattien Pietarin sovetin muodostamisen ja ruhtinas Lvovin Väliaikaisen hallituksen pystyttämisen jälkeen. Vladimir Iljitsh saapui Pietariin v. 1917 huhtikuun 16 päivän vastaisena yönä pääkaupungin proletariaatin riemuisasti vastaan ottamana. Seuraavana, huhtikuun 17 päivänä V. I. Lenin esitti bolshevikkien kokouksessa teesit revolutsioonisen proletariaatin puolueen tehtävistä. Illalla samana päivänä Vladimir Iljitsh luki teesinsä, jotka ovat tulleet puolueen ja revolutsion historiaan nimellä "huhtikuun teesit", bolshevikkien ja menshevikkien — sovettien yleisvenäläisen neuvottelun delegaattien kokouksessa.

Huhtikuun teeseissä V. I. Lenin teki tyhjentävän analyysin silloisesta hetkestä, määritteli puolueen toiminnan tarkan ohjelman uusissa taisteluolosuhteissa, toi täyden selvyyden bolshevikkien kantaan. Huhtikuun teesit avasivat uuden sivun puolueen taistelussa sosialistisen revolutsion valmistelun ja voiton organisoimisen puolesta.

Lakaisemalla tsarismin, helmikuun revolutsio antoi vallan porvaristolle, joka muodosti ruhtinas Lvovin johtaman Väliaikaisen hallituksen. Sen rinnalla oli olemassa muutama päivä aikaisemmin muodostunut toinen hallitus — Työläisten ja sotilaiden deputaattien Pietarin sovetti. Se oli lisähallitus, jolla ei ollut käsissään valtiovallan elimiä, mutta joka nojautui kansan enemmistöön, aseistettuihin työläisiin ja sotilaisiin.

Väliaikainen hallitus oli porvariston diktatuuria, mutta Työläisten ja sotilaiden deputaattien Pietarin sovetti oli proletariaatin ja talonpoikaiston revolutsioonisdemokraattista diktatuuria. Maassa muodostui kaksinvalta, joka oli helmikuun revolutsion peruserikoisuus.

Ensimmäinen — ruhtinas Lvovin hallitus — sai vallan toisen — Pietarin sovetin, jota johti menshevikit ja es-errät, — käsistä. Toinen hallitus — sovetti — vapaaehtoisesti luovutti vallan ensimmäiselle — porvaristolle, vapaaehtoisesti antoi sille ensitilan, solmi sen kanssa sopimuksen, sitoutui tukemaan sitä, rajoitti oman osuutensa valvomaan ja kontrolloimaan perustavan kokouksen koollekutsumista.

Kaksinvalta, kahden diktatuurin yhteenkietoutuminen, kuvasi ja korosti revolutsion siirtymiskautta sen yhdeltä etapilta toiselle. Kaksinvalta ei voinut jatkua maassa kauan, sillä kaksi valtaa valtiossa ei voi kauan olla olemassa.

Revolutsion ensimmäisistä päivistä lähtien pyrki porvaristo kaikin tavoin ja keinoin syrjäyttämään Sovetit, tekemään niiden osuuden olemattomaksi, lujittamaan oman yksinvaltansa. Revolutsiooniselle kansalle antamillaan pienillä myönnytyksillä ja suurilla lupauksillaan porvaristo tahtoi voittaa aikaa, koota voimia ja tehdä lopun revolutsiosta. Menshevikit ja es-errät, jotka olivat Sovettien johdossa, avustivat porvaristoa revolutsion lopettamisessa ja tukahduttamisessa. Mutta revolutsio ei voinut pysähtyä puolitiehen. Ensimmäisessä "Kirjeessä kaukaa" V. I. Lenin osoitti puolueelle, että ainoana takeena vapaudelle ja tsarismin loppuun asti kukistamiselle on "proletariaatin aseistaminen, Työläisten ja sotilaiden deputaattien sovetin osuuden, merkityksen voimien lujittaminen, laajentaminen, kehittäminen" (Kootut teokset XX siv. 18).

Tämän kirjeen lopussa Vladimir Iljitsh korosti, että Venäjän proletariaatti yhdessä liittolaisensa — Venäjän puoliproletaarisen ja osittain pientalonpoikaisen väestön kanssa sekä myöskin yhdessä sotaa käyvien ja yleensä kaikkien maiden proletariaatin kanssa, — "voi mennä ja menee, käyttäen hyväkseen nykyisen siirtymishetken **erikoisuuksia**, aluksi demokraattisen tasavallan valtaamiseen ja talonpoikaiston täydelliseen voittoon tilanherroista, ja sitten sosialismiin, joka yksin antaa sodan piinaamille kansoille **RAUHAA, LEIPÄÄ** ja **VAPAUTTA**" (Kootut teokset XX, siv. 20).

Bolshevikit pitivät suuntaa sosialistiseen revolutsioon. Huhtikuun teeseissä V. I. Lenin kirjoitti, että Venäjän revolutsio on tullut toiseen etappiin, jonka tulee antaa valta proletariaatin ja talonpoikaiston köyhimpien kerrosten käsiin. Näiden strateegisten loosunkien alla bolshevikit organisoivat joukkoja ja valmistivat sosialistisen revolutsion voittoa. Vallata puolelleen proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston enemmistö — se oli puolueen päätehtävä.

Sitä varten oli välttämätöntä paljastaa Väliaikaisen hallituksen porvarillinen luokkaluonne, paljastaa sen lupausten koko valheellisuus. Oli autettava joukkoja tietämään, että Väliaikainen hallitus puolustaa vain porvariston ja tilanherrojen intressejä, että se ei kykene tyydyttämään eikä voi tyydyttää ainoatakaan työläisten ja talonpoikain päivän tärkeistä vaatimuksista. Sitkeästi ja kärsivällisesti oli selitettävä, osoitettava konkreettisilla elämän kokemuksilla, että porvaristo ja sen häntyrit — menshevikit ja es-errät — pettävät työläisiä ja talonpoikia. Oli juurrutettava joukkojen tietoisuuteen se ajatus, että jatkuva sota jää edelleen imperialistiseksi ryöstösodaksi, että sitä ei voi lopettaa ilman kapitaalin kukistamista, ilman uutta, sosialistista revolutsiota, joka yksin kykenee johtamaan maan sodan umpikujasta ja taloudellisesta rappiosta.

V. I. Lenin vaati kehittämään tämän katsantokannan mitä laajinta propagandaa toimivassa armeijassa, järjestämään veljeilyä.

Pienimpiäkään myönnytyksiä revolutsiooniselle puolustuslaisuudelle ei sallittu. "Se on julmin vihollinen Venäjän revolutsion edelleen liikehtimiselle ja menestykselle". On selitettävä joukoille, että sodasta ei voi hypätä, "...ei voida saavuttaa demokraattista, väkivallatonta rauhaa ilman kapitaalin vallan kukistamista, ilman valtiovallan siirtymistä **toiselle** luokalle, proletariaatille" (Lenin, XX nide, siv. 118—119).

Huhtikuun teeseissä V. I. Lenin osoittaa puolueelle välttämättömyyden selostaa joukoille, että työläisten deputaattien sovetit ovat revolutsioonisen hallituksen ainoa mahdollinen muoto. Tässä tehtävä — taistella vallan siirtämisen puolesta sovettien käsiin, niiden yksinvallan puolesta, Työläisten, batrakkien ja talonpoikain deputaattien sovettien tasavallan puolesta. Menshevikit ja es-errät, jotka olivat sovettien johdossa, olivat pääeste tällä tiellä. Oli välttämätöntä sitkeästi ja kärsivällisesti selittää joukoille menshevikkien ja es-errien johtamien sovettien virheellinen taktiikka, paljastaa sosiali-sovittelijain petturiosa, vallattava joukot pois heidän vaikutuksensa alta, vallattava enemmistö soveteissa, tehtävä sovetit bolshevistisiksi, taistelun kulussa muutettava ne proletaariaatin diktatuurin elimiksi.

Agraariohjelman alalla V. I. Lenin toi huhtikuun teeseissä esiin vaatimuksen konfiskoida kaikki tilanherrain maat ja natsionalisoida yleensä maan kaikki

Leninin saapuminen Pietariin

Kohta kun Sveitsiin saapuivat ensimmäiset tiedot Helmikuun vallankumouksesta, asetti Lenin heti päämääräkseen matkustaa Venäjälle. Tämän päätöksen täyttäminen oli tavattoman vaikeata. Englantilaiset ja ranskalaiset imperialistit eivät millään ehdolla olisi antaneet matkustustilaisuutta venäläisille vallankumouksellisille internatsionalisteille. Myöskään Venäjän Väliaikainen hallitus ei välittänyt "tappion saarnaajien" tulosta, kuten silloin sanottiin bolsheviikkeja. Menshevistis-eserriläinen Pietarin työväenedustajien sovetti otti tässä asiassa horjuvan kannan. Tultuaan vakuutetuksi, että kaikki "legaaliset" tiet päästä vallankumoukselliselle Venäjälle olivat häneltä suljetut, ja että suunnitelmat matkustaa salaisesti olivat mahdottomat toteuttaa, päätti Lenin matkustaa julkisesti Saksan kautta, jonka kanssa Venäjä, kuten tunnettua, oli silloin sotatilassa. Välittäjän tehtävät tässä kysymyksessä ottivat suorittaakseen sveitsiläiset sosialidemokraatit Fritz Plattenin johdolla.

Saksan hallitus antoi suostumuksensa emigranttien matkaan ja Lenin matkusti erään toveriryhmän kanssa Saksan kautta Ruotsiin ja sieltä Suomen kautta Pietariin, jonne saapui huhtikuun 16 (3) pnä 1917. Pietarin asemalla hän sai juhlallisen vastaanoton bolsheviikkien ja työläisten taholta. Porvaristo ja monarkistiset taantumukselliset alkoivat villin solvauskamppailun Leniniä vastaan, levittäen valheellisia huhuja hänen suhteistaan muka Saksan hallitukseen.

Jo Sveitsissä ollessaan analysoi Lenin erinomaisissa "Kirjeissään kaukaa" tapahtunutta kumousta ja sen syitä. Hän luonnehti helmikuun tapaukset vallankumouksen ensimmäiseksi etapiksi ja määritteli työväenluokan tehtävät, jolloin hän korosti sitä, että oli **välttämätöntä taistella vallan siirtämiseksi soveteille, proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin pystyttämiseksi, sosialismin toteuttamiseksi**. Hän korosti tällöin, että taistelussa sovettivallan ja proletariaatin diktatuurin puolesta ovat työväenluokan liittolaisia työtätekevän väestön laajat joukot" (pääasiassa talonpoikaisto) ja kansainvälinen proletariaatti. "Venäjän proletariaatti — kirjoitti Lenin — voi käyttää ja tulee käyttämään hyväkseen nykyisen ylimenoasteen erikoisia omalaatuisuuksia, ja nojaten näihin liittolaisiin, valloittaa ensin demokraattisen tasavallan ja toteuttaa talonpoikaiston täyden voiton kartanonherroista, siirtyäkseen sitten eteenpäin, sosialismiin, joka yksin antaa sodan kiduttamille kansoille rauhan, leivän ja vapauden". Samalla varoitti Lenin puoluetta kaikista yrityksistä yhdistyä sosialishovinistien ("vallankumouksellisten isänmaan puolustajain") ja Trotskin ryhmän kaltaisten sosialidemokratian horjuvien ainesten kanssa, jolloin hän piti välttämättömänä, "että puolueemme toimintaa jatketaan johdonmukaisesti kansainvälisessä hengessä".

Aseman torille kokoontuneille joukoille Lenin piti seuraavanlaisen puheen:

"Kalliit toverit, sotilaat, matruusit ja työläiset! Minä olen onnellinen saadessani teidän kauttanne tervehtiä voittanutta Venäjän revolutsiota, tervehtiä teitä koko maailman proletaarisen armeijan etumaisimpana joukko-osastona... Imperialistinen ryöstösota on kansalaissodan alkua koko Europassa... Ei ole kaukana se hetki, jolloin kansat toverimme Karl Liebknechtin kutsusta kääntävät aseensa eksploataattoreitaan — kapitalisteja vastaan... Maailman sosialistisen revolutsion aamurusko on jo koittanut... Saksassa kaikki kiehuu... Ellei tänään — niin huomenna, joka päivä — voi purkautua koko Europan imperialismin romahdus. Suorittamanne Venäjän revolutsio on pannut alun sille ja alkanut uuden aikakauden. Eläköön koko maailman sosialistinen revolutsio!"

Saavuttuaan Pietariin esitti Lenin heti kuuluisat **"huhtikuun teesinsä"**, joihin sittemmin perustui puolueen koko vastainen taktiikka. Näitten teesien vaikutus oli valtava.

Ne pääajatukset, jotka Lenin esitti teeseissään ja kirjasessaan "Proletariaatin tehtävät vallankumouksessamme" samoinkuin myös monissa kirjoituksissa ja puheissa, olivat seuraavat: Yksinvaltiuden kukistumisen jälkeen on valta siirtynyt porvariston, kapitalistien, käsiin, sota jäänyt imperialistiseksi kuten ennenkin; sen vuoksi ei proletariaatti voi tätä sotaa tukea

Joukoille on "kärsivällisesti selitettävä" ja osoitettava, ettei "voida saavuttaa todella demokraattista, ilman aluevaltauksia solmittua rauhaa, ellei kukisteta pääoman valtaa". Hetken erikoisuus on siinä, että on "kaksinvalta", että

"Väliaikaisen hallituksen, porvariston hallituksen rinnalle on syntynyt vielä heikko, alkuasteellaan oleva, mutta silti epäilemättä todella olemassa oleva ja kasvava toinen hallitus, työläis- ja sotilasedustajain sovetit".

Väliaikaiselle hallitukselle ei ole annettava mitään luottamusta ja kannatusta; koko vallan maassa alhaalta ylös asti, tulee kuulua soveteille, jotka ovat sellaisen valtion uusi tyyppi, minkä Parisin Kommuuni on luonut. Nykyhetkellä on bolshevistinen puolue vähemmistönä, enemmistö soveteissa on mensheviikeillä ja eserreillä, jotka ovat porvariston vaikutusvallan alla, sitä tukevat ja pelkäävät rikkoa välejä kapitalistien kanssa ja ottaa valtaa omiin käsiinsä. Kaikkein lähimpään aikaan nähden ei tunnuslause "Kaikki valta soveteille!" vielä merkitse proletariaatin diktatuuria, vaan vaatimusta vallan siirtämisestä pikkuporvarillisen demokratian käsiin sen irroittamiseksi porvaristosta. Niin kauan kuin olemme vähemmistönä, niin kauan kuin laajat kansanjoukot (varsinkin talonpoikaisto ja myös osa työväestä) kannattavat mensheviikkejä ja eserrejä, täytyy paljastaa näitten pikkuporvarillisten puolueiden kompromissipolitiikka, täytyy niiden virheet selittää joukoille, ja meidän täytyy vaivalloisella, sitkeällä, kärsivällisellä, jokapäiväisellä työllä työläisten, sotilaiden ja talonpoikain keskuudessa saavuttaa niiden luottamus ja enemmistö soveteissa.

Siinä määrin kuin työläisten, talonpoikain ja sotilaiden joukot tulivat vakuutetuiksi sovittelijain politiikan petollisuudesta ja siitä, että nämä olivat kykenemättömät tekemään pesäeron porvaristosta ja ratkaisemaan vallankumouksen tärkeimmät kysymykset (rauha, maa, vapaus), alkoi enemmistö soveteista siirtyä bolsheviikkien puolelle, ja sen kautta tunnuslause "Kaikki valta soveteille" muuttui proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston diktatuurin tunnuslauseeksi. Leninin strateeginen suunnitelma tähtäsi siihen, että kansan enemmistö, joka siihen asti oli luottanut sovittelijoihin ja porvaristoon, tulisi vakuutetuksi siitä, että bolsheviikit ovat oikeassa, ja laajat joukot käsittäisivät proletariaatin diktatuurin välttämättömäksi, koska se on ainoa voima, mikä kykenee vapauttamaan maan imperialistisesta sodasta ja sen aiheuttamasta talouden romahduksesta. Samalla kun Lenin asetti vallankumouksen "toisen etapin" tehtäväksi vallan valloittamisen työväenluokan käsiin, varoitti hän samalla ilmeisesti vielä vähemmistönä olevaa puoluetta trotskilaisesta pelistä, joka pyrki valtaamaan vallan heti "työväenhallituksen" kautta, koska tämä merkitsisi "loikkaamista" talonpoikaiston vielä häviämättömien harhakuvitelmien ylitse, talonpoikaiston, joka muodosti väestön enemmistön ja luotti yhä vielä porvaristoon ja sovittelijoihin. Yhdessä sovettitasavalta-tunnuslauseen kanssa kohotti Lenin vaatimuksen siitä, että kartanonherrain maat on heti pakkoluovutettava talonpoikain toimesta (odottamatta Perustavan kokouksen kokoontumista), kohotti vaatimuksen maan natsionalisoimisesta yleensä, vaatimuksen kaikkien pankkien ja syndikaattien natsionalisoimisesta ja niiden kontrolloimisesta sovettien kautta, edelleen vaatimuksen siitä, että kaikilla tsarismin sortamilla kansoilla ja kansallisuuksilla olisi vapaus erota Venäjästä. Tässä esitetyt toimenpiteet, selitti Lenin, eivät ole vielä sosialismia, vaan "askel sosialismiin", ja sodan luomasta tilanteesta ei voida päästä, ellei mennä eteenpäin — sosialismiin, proletariaatin diktatuuriin. "Sosialismin ulkopuolella — kirjoitti Lenin — ei ole ihmiskunnalla mitään pelastusta sodasta, nälästä, yhä uusien ihmismiljoonain perikatoon joutumisesta". Sitäpaitsi osoitti Lenin teeseissään, että Venäjän vallankumouksellisen proletariaatin velvollisuutena on tehdä alote III Internatsionaalen perustamiseksi, johon eivät pääse sosialishovinistit eivätkä keskustalaiset.

Ennen Leninin tuloa ei puolue, joka alkoi siirtyä vallankumouksen toiseen etappiin, vielä kyennyt heti määrittelemään kaikella selvyydellä ja kiistämättömyydellä tehtäviä välittömässä taistelussa sosialistisen vallankumouksen puolesta, uusia tehtäviä, jotka olivat kiertämättömästi puolueen edessä ja johtuivat bolshevismin koko aikaisemmasta suunnasta, mikä otti huomioon porvarillis-demokraattisen vallankumouksen muuttumisen sosialistiseksi vallankumoukseksi. Jo ennen Leninin saapumista eroitti puolue riveistään sellaiset opportunistit kuin Voitinskij, jotka yrittivät vetää puoluetta isänmaanpuolustuksen ja opportunismin tielle.

Leninin ja Stalinin johdolla puolue kirkkaasti ja selvästi määrittelee uudet tehtävät ja lujasti ja päättävästi astuu taistelun tielle sosialismin puolesta. Pietarin ja sittemmin yleisvenäläinen huhtikuun konferenssi, joka merkityksensä puolesta oli puoluekokouksen veroinen, työskentelivät kokonaan Leninin aatteiden voiton merkeissä. Pietarin konferenssissa huhtikuun 27—toukokuun 5 pnä (huhtikuun 14—22 pnä) alusti Lenin kysymyksen poliittisesta tilanteesta ja suhtautumisesta Väliaikaiseen hallitukseen. Yleisvenäläisessä huhtikuun konferenssissa toukokuun 7—12 pnä (huhtikuun 24—29 pnä) alusti hän kysymyksen poliittisesta asemasta, agraarikysymyksen ja kysymyksen puolueohjelman tarkistuksesta ja käytti myös puheenvuoroja sodasta, kansallisuuskysymyksestä ym. Näitten kokousten aikana taisteli Lenin ja Stalin oikeisto-oppositsiota vastaan (Kamenevia, joka jo ennen Leninin tuloa oli harjoittanut opportunistista politiikkaa, ja Rykovia vastaan), joka pyrki rajoittamaan liikkeen tehtävät porvarillis-demokraattisen vallankumouksen puitteisiin ja joka vaati Väliaikaisen hallituksen kannattamista, "mikäli tämä todella taistelee vanhan järjestelmän jätteitä vastaan" (ikäänkuin tämä kapitalistien hallitus olisi vakavasti voinut taistella vanhan järjestelmän jätteitä vastaan) ja kielsi taistelun välttämättömyyden sosialismin puolesta, proletariaatin diktatuurin puolesta. Samalla kävi Lenin ja Stalin taistelua "vasemmistolaisia" luisumia vastaan (Pjatakov), jotka ilmenivät kansain itsemääräysoikeuden hylkäämisenä. Samaan aikaan, 19—21 pnä huhtikuuta ilmenneen suuren poliittisen kriisin aikana, jonka oli aiheuttanut Miljukovin tunnettu nootti, jonka mukaan Väliaikainen hallitus ilmoitti pysyvänsä tsaristisen hallituksen liittolaisten kanssa solmiamassa sopimuksessa, oikaisi Lenin lujalla kädellä Pietarin puoluekomitean linjan, joka oli osoittanut taipumusta mennä "hieman enemmän vasemmalle" kuin Keskuskomitea: Kun näet KK Leninin ehdotuksesta antoi tunnuslauseen rauhallisesta mielenosoituksesta, asetti Pietarin komitea tunnuslauseen Väliaikaisen hallituksen kukistamisesta, mikä oli seikkailupolitiikkaa silloisissa oloissa, jolloin vallankumouksellisen proletariaatin puolella ei vielä ollut varmaa kansan enemmistöä. Oikeisto-oppositsion lyöminen ja "vasemmistolaisten" "sivuhyppyjen" oikeaan aikaan tapahtunut pysäyttäminen, kaikinpuolinen selvitys joukoille bolsheviikkien politiikkaan nähden, samalla kun arvosteltiin mensheviikkien ja eserrien "pikkuporvarillista luottamus- ja kompromissipolitiikkaa", edelleen puoluejärjestöjen laajalleulottuvan verkon luominen tehtaisiin ja liikkeisiin sekä joukko-osastoihin, — kaikki se turvasi bolsheviikkipuolueen vaikutusvallan tavattoman kasvun joukoissa, näitten yhteenliittymisen ja mobilisoimisen Leninin tunnuslauseitten pohjalla. Leninin politiikan johdosta kasvoi puolueen vaikutusvalta joukoissa päivästä toiseen.

KUVASSA: taiteilija Sokolovin maalaama taulu "V. I. Leninin saapuminen Pietariin 3 (16) päivä huhtikuuta 1917". (Vallankumouksen museon materiaaleista.)

Sojuzfoto.

maat. Puolue kutsui talonpoikia ottamaan haltuunsa tilanherrain maat. Puolue vaati kaiken maan käytön määräämisen siirtämistä kokonaisuudessaan ja yksinomaan Talonpoikain deputaattien alue- ja paikallisten sovettien käsiin.

Puolue osoitti välttämättömäksi siirtää painopisteen Batrakkien deputaattien sovetteihin, selittää Batrakkien deputaattien erikois-sovettien, köyhimmästä talonpoikaistosta lähtöisin olevien Deputaattien sovettien välttämättömyyttä. Tämä V. I. Leninin huhtikuun teesien määritelmä heijasti talonpoikaiston perusjoukkojen vaatimuksia, helpoitti puoluetta työssä batrakkien ja köyhimmän talonpoikaiston yhdistämiseksi näiden tehtävien ympärille, kehitti näiden maaseutuväestön kerrosten revolutsioonista energiaa, edisti niiden järjestämistä ja vapautumista varakkaan talonpoikaiston ja kulakiston vaikutuksesta.

Huhtikuun teesit vaativat maan kaikkien pankkien viipymätöntä yhdistämistä yhdeksi yleiskansalliseksi pankiksi, sovettien kontrollin järjestämistä niihin nähden sekä ottamaan käytäntöön kontrollin yhteiskunnalliseen tuotantoon ja elintarpeiden jakoon nähden. Kehittäen näitä teesien määritelmiä, V. I. Lenin korosti, että ne eivät merkitse sosialismin "voimaansaattamista", vaan ainoastaan ensimmäisiä askeleita siihen. Proletariaatin puolue, kirjoitti Lenin, ei millään muodoin voi ottaa päämääräkseen sosialismin "voimaansaattamista" pientalonpojkaisessa maassa, niin kauan kun väestön valtava enemmistö ei ole päässyt tietoisuuteen sosialistisen revolutsion välttämättömyydestä. Mutta puolueen on puolustettava sellaisten toimenpiteiden suorittamista revolutsioonista tietä, kuten maan, kaikkien pankkien ja kapitalistien syndikaattien natsionalisoiminen, tai ainakin järjestämään Työläisten deputaattien sovettien viipymättömän kontrollin niihin nähden. Näiden toimenpiteiden ulkopuolella on mahdoton parantaa sodan aiheuttamia haavoja, ja ehkäistä uhkaava romahdus.

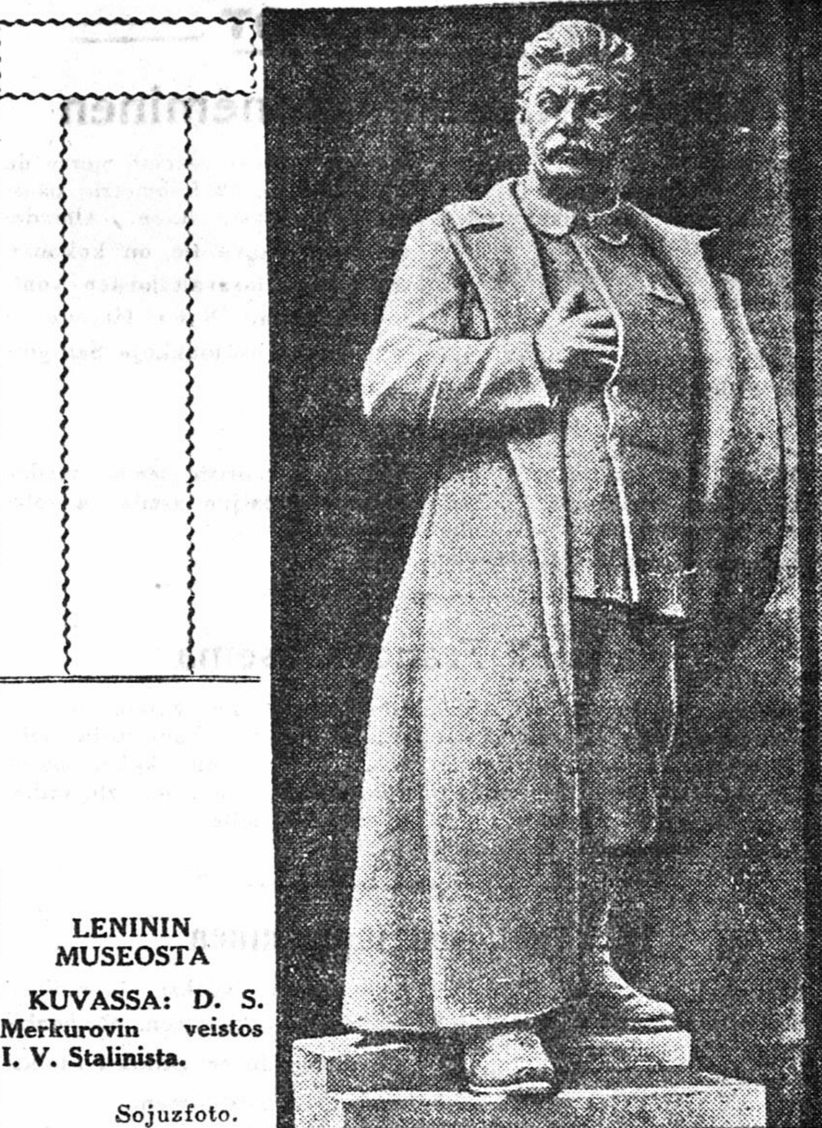
Puolueen sisäisten tehtävien alalla V. I. Lenin huhtikuun teeseissä kirjoitti välttämättömyydestä kutsua viipymättä koolle puolueen edustajakokous, muuttaa puolueen ohjelmaa ja nimi. "Meidän on otettava — kirjoitti Vladimir Iljitsh, — nimeksemme **Kommunistinen puolue**, — kuten nimittivät itseään Marx ja Engels". Edelleen Lenin kehittää neljää perustelua puolueen tällaisen nimen puolesta, osoittaen, että nimi "sosialidemokratia" on tieteellisesti väärä, että nimi "sosialidemokraatti" on tehty äiteläksi, tahrattu kaikkien maiden sosialidemokraattisten johtajien enemmistön petturuudella, johtajien, jotka ovat pettäneet sosialismin, kavaltaneet sen, siirtyneet maittensa porvariston puolelle, että vanha puolueen nimi helpoittaa joukkojen pettämistä, jarruttaa liikettä eteenpäin. "On aika, — kirjoitti Lenin, — heittää pois likainen paita, on aika pukeutua puhtaisiin vaatteisiin" (XX nide, siv. 135) — s.o. muuttaa puolueen nimi.

V. I. Lenin huhtikuun teeseissä esittää jälleen kysymyksen Internatsionalen uudistamisesta, ehdottaa puoluetta ottamaan itselleen aloitteen revolutsionisen Internatsionalen muodostamisesta. Kehittäen näitä teesien määritelmiä, Vladimir Iljitsh osoittaa, että II Internatsionale on kärsinyt vararikon, että siitä eroittautunut Zimmerwaldin Internatsionale on enemmistöltään kokoonpantu kautskyläisistä, että ei saa enempää sietää zimmerwaldilaista suota, että on viipymättä tehtävä ero tästä Internatsionalesta. "Juuri meidän, juuri nyt, on viivyttelemättä perustettava **uusi**, revolutsiooninen, proletaarinen Internatsionale..." (XX nide, siv. 130) "Ei saa 'odottaa', vaan meidän puolueemme on heti **perustettava** kolmas Internatsionale..." (XX nide, siv. 131), — kirjoitti Lenin, korostaen edelleen, että siitä tulee Internatsionale, joka on peruuttamattomasti vihamielinen pettureille — sosiali-shovinisteille ja "keskuksen" horjuville ihmisille.

Lenin varoitti puoluetta yrityksiä vastaan yhdistyä Venäjän sosialidemokraattien kanssa, Trotskin ja kumppanien kanssa sanoen, että tällaisesta yhdistymisestä ei voi olla puhettakaan. "Parempi on jäädä kahden kesken, kuten Liebknecht, — ja se **merkitsee jäädä revolutsioonisen proletariaatin kanssa**, — kuin sallia vaikkapa hetkeksikään ajatusta yhdistymisestä O. K:n puolueen kanssa, Tsheidzen ja Tseretelin kanssa, jotka sietävät blokin Potresovin kanssa "Rabotshoja gazetassa", jotka äänestävät lainan puolesta työläisten deputaattien sovetin Toimeenpanevassa Komiteassa, jotka ovat vajonneet "puolustuslaisuuteen" (Lenin, XX nide, siv. 131—132).

V. I. Leninin huhtikuun teesit synnyttivät hämminkiä puolueemme vihollisten keskuudessa ja vastarintaa oikeisto-opportunistien taholta puolueen sisällä. Loosungissa "Kaikki valta soveteille" näkivät menshevikit "revolutsion vaaran", osoittivat leniniläisen taktiikan tuhoisuuteen. Plehanov nimitti Leninin teesejä "houreeksi". Puolueen sisällä kävi teesejä vastaan taistelua Kamenev. Zinovjev, silloin puolueen KK:n ulkomaan byron jäsen, lausui, että teesit edustavat vain Leninin henkilökohtaista kantaa. Kamenev, jota kannattivat Rykov. Nogin ja Pjatakov, taisteli aktiivisesti Leninin teesejä vastaan, esiintyen sen puolesta, että revolutsio rajoitetaan porvarillis-demokraattisiin puitteisiin, sopimuksen puolesta menshevikkien ja es-errien kanssa, Väliaikaisen hallituksen tukemisen puolesta, imperialistisen sodan jatkamisen puolesta, veljeilyä vastaan.

Leninin ja Stalinin johtama bolshevistinen puolue paljasti Kamenevin ryhmän katsantokantojen menshevistisen olemuksen, murskasi sen opportunistiset asetelmat. Bolshevikkien puolue VII yleisvenäläisessä (huhtikuun) konferenssissaan hyväksyi Leninin "Huhtikuun teesit" ohjelmana ja taisteluplaanina sosialistisen revolutsion puolesta, tiivisti loosunkiensa ympärille proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston ja johti ne suureen Lokakuun voittoon.

LENININ MUSEOSTA

KUVASSA: D. S. Merkurovin veistos I. V. Stalinista.

Sojuzfoto.

LENIN

Kaksoisvalta

Jokaisen vallankumouksen peruskysymys on kysymys valtiovallasta. Ilman tämän kysymyksen selvittämistä ei voi olla puhettakaan mistään tietoisesta osallistumisesta vallankumoukseen, puhumattakaan sen johtamisesta.

Meidän vallankumouksemme korkeimman vaiheen huomattava omalaatuisuus on siinä, että se **loi kaksoisvallan**. Tämä tosiasia tulee ennenkaikkea selvittää itselleen; sitä käsittämättä ei voi päästä eteenpäin. Esim. bolshevismin vanhat "kaavat" tulee osata täydentää ja korjata, sillä ne, kuten on osoittautunut, olivat yleensä oikeat, mutta konkreettinen toteuttaminen **on osoittautunut** toisenlaiseksi. Aikaisemmin **ei kukaan** ajatellut eikä voinut ajatella kaksoisvallasta.

Mitä on kaksoisvalta? Se, että Väliaikaisen hallituksen, **porvariston** hallituksen rinnalle muodostui vielä heikko, idussaan oleva, mutta kuitenkin kieltämättä olemassa oleva ja kasvava **toinen hallitus**; työläisten ja sotilaiden edustajain sovetti.

Millainen on tämän toisen hallituksen luokkakokoonpano? Proletariaatti ja talonpoikaisto (sotilaiden pukuun puettuna). Millainen on tämän hallituksen poliittinen luonne? Se on vallankumouksellinen diktatuuri, t.s. valta, joka nojautuu suoraan vallankumoukselliseen valtaukseen, kansanjoukkojen välittömään alotteeseen alhaalta, **ei lakiin**, jonka on laatinut keskitetty valtiovalta. Tämä valta ei ole ollenkaan sitä lajia, mitä on yleensä tähän astinen valtiotyyppi parlamentaarisessa porvarillis-demokraattisessa tasavallassa, joka on vallitsevana Europan ja Amerikan etumaisissa maissa. Tämä seikka usein unohdetaan, usein ei ajatella sitä perinpohjin, mutta siinä on koko asian ydin. **Tämä valta — on saman tyyppinen** valta kuin oli Parisin kommuuni v. 1871. Tämän tyypin perustuntomerkit ovat: 1) vallan lähteenä ei ole parlamentissa ennakolta harkittu ja läpiajettu laki, vaan suoranainen kansanjoukkojen alote alhaalta ja paikkakunnilla, suoranainen "valtaus", yleistä sanantoa käyttäen, 2) poliisin ja armeijan kumoaminen kansasta eristettyinä ja sille vastakohtaisina laitoksina koko kansan välittömällä aseistamisella; valtion järjestystä suojelevat tällaisen vallan aikana **itse** aseistetut työläiset ja talonpojat, **itse** aseistettu kansa; 3) virkamiehistö, byrokratia, joka vaihdetaan myöskin itse kansan välittömään vallintaan, tai asetetaan ainakin erikoisen kontrollin alaiseksi, muutetaan ei ainoastaan valittavaksi, vaan myöskin kansan ensimmäisestä vaatimuksesta **vaihdettavaksi**, asetetaan yksinkertaisten valtuutettujen asemaan; porvarilliset etuoikeutetut kerrokset korkeapalkkaisine "paikkoineen" muutetaan erikoisen "aselajin" työläisiksi, joille **ei** makseta **korkeampaa** kuin ammattityöläisen tavallinen palkka.

Tässä ja **vain** tässä on Parisin kommuunin **oleellisuus** erikoisena valtiotyyppinä. Tämän oleellisuuden unhoittivat ja väärensivät herrat Plehanovit (selvät shovinistit, jotka väärensivät marxismin) Kautskyt ("keskustan" ihmiset, t.s. shovinismin ja marxismin välillä horjuvat) ja yleensä kaikki nykyään hallitsevassa asemassa olevat sosialidemokraatit ja sosialivallankumoukselliset jne.

Verhoutuvat fraaseilla, vaikenevat, verukehtivat, onnittelevat tuhat kertaa toinen toistaan vallankumouksen johdosta, eivät halua **ajatella** sitä, **mitä on** työläisten ja sotilaitten edustajain sovetti. Eivät halua nähdä sitä ilmeistä totuutta, että mikäli nämä sovetit ovat olemassa, **mikäli** ne ovat — valta, sikäli Venäjällä on Parisin kommuunin **tyyppinen** valtio.

Minä alleviivasin: "mikäli". Sillä se on vain vallan itu. Se itse suoraan sovittelemalla porvarillisen Väliaikaisen hallituksen kanssa ja tehden useita fakitillisia myönnytyksiä **luovutti ja luovuttaa** asemat porvaristolle.

Miksi? Siksikö, että Tsheidze, Tseretelli, Steklov ja Kump. tekivät "virheen"? Lorua. Näin voi ajatella poroporvari, mutta ei marxilainen. Syynä on proletaarien ja talonpoikain **riittämätön tietoisuus** ja järjestyneisyys. Mainittujen johtajien "**virhe**" on heidän pikkuporvarillisessa kannassaan, siinä, että he **himmentävät** työläisten tietoisuutta, mutta eivät selvitä sitä, **herättävät** pikkuporvarillisia harhaluuloja, mutta eivät kumoa niitä, **lujittavat** porvariston vaikutusta joukkoihin, mutta eivät vapauta joukkoja tästä vaikutuksesta.

Tämän pitäisi jo selittää, miksi meidän toverimmekin tekevät niin paljon virheitä asettamalla "yksinkertaisesti" kysymyksen: tuleeko heti kukistaa Väliaikainen hallitus?

Vastaan: 1) se tulee kukistaa — sillä se on oligarkinen, porvarillinen, eikä kansan hallitus, **se ei voi** antaa rauhaa, leipää eikä täydellistä vapautta; 2) sitä ei saa heti kukistaa sillä se pysyy pystyssä suoraan ja välillisesti, muodollisesti ja faktillisesti työläisten edustajain sovetin ja ennenkaikkea johtavan Pietarin sovetin **suostumuksella**; 3) sitä ei yleensä saa "kukistaa" tavallisilla keinoilla, sillä se nojautuu porvariston **"kannatukseen"** toisen hallituksen, työläisten edustajain sovetin, taholta ja tämä hallitus on ainoa mahdollinen vallankumouksellinen hallitus, joka suoraan ilmaisee työläisten ja talonpoikain enemmistön tiedon ja tahdon. Korkeampaa, parempaa tämän tyypin hallitusta kuin työläisten, batrakkien, talonpoikien ja sotilaitten edustajain sovetit ei ihmiskunta ole kehittänyt emmekä me tähän saakka tunne.

Tietoisten työläisten tulee valtaan päästäkseen vallata enemmistö puolelleen: **toistaiseksi ei** ole väkivaltaa joukkojen yli, **ei** ole muuta tietä valtaan. Me emme ole blanquilaisia emme vallan vähemmistöllä valtaamisen kannattajia. Me olemme marxilaisia, proletaarisen luokkataistelun kannattajia pikkuporvarillista häyryä, shovinismi-puolustuslaisuutta, fraaseja porvaristosta riippuvaisuutta vastaan.

Luomme proletaarisen kommunistisen puolueen; sen elementit, bolshevismin parhaimmat puoltajat on jo luotu; tiivistymme proletaarista luokkatyötä varten ja proletaareista, **köyhimmistä** talonpojista tulee asettumaan meidän puolellemme yhä enemmän ja enemmän. Sillä **elämä** tulee joka päivä särkemään "sosialidemokraattien", Tsheidzen,

(Jatkuu 4:llä sivulla)

VIIME TIEDOT

Tasavaltalaisten eteneminen

Lontoo, 15 huhtik. (TASS). Guadalajaran rintamalla ovat tasavaltalaisten sotajoukot edenneet Brihuelin rintamaosalla (Aragonin tien eteläpuolella) 15 kilometriä ja päässeet Aragonin tielle.

Aragonin rintamalla ovat kapinalliset olleet pakoitettuja luovuttamaan tärkeät asemat Sierra de Alcubierassa, 32 kilometrin päässä Saragossasta itään. Almudevarasta johtava tie on kokonaisuudessaan tasavaltalaisten kontrollin alaisena. Nyt ei Huesca voi saada enää lisäjoukkoja Saragossasta.

POHJOISRINTAMALTA

Bilbao, 15 huhtik. (TASS). Pitkäaikaisen taistelun jälkeen ovat tasavaltalaiset sotajoukot Biskajan rintamalla valloittaneet Subiganin vuoristoasemat, saaden haltuunsa paljon aseita ja sotatarpeita.

Kenraali Francon asema

Lontoo, 14 huhtik. (TASS). Tiedoitetaan, että kenraali Franco vastustaa Rooman ja Berlinin ehdotusta siitä, että hän luopuisi sotaoperatsioiden johdosta ja keskittäisi huomionsa hallinnolliisiin kysymyksiin. Erikoisesti saksalaiset ovat vakuutettuja siitä, että Franco on kykenemätön voittamaan sotaa, jos ylipäällikkyys jää hänelle.

14 kiinalaisen tappaminen

Shanghai, 13 huhtik. (TASS). "Shishisenbao"-lehden tietojen mukaan japanilaiset huhtikuun 10 päivänä Tshantshunissa tappoivat 14 kiinalaista heidän osallistumisensa vuoksi japanilaisvastaiseen liikkeeseen. 47 henkilöä tuomittiin eri pitkiksi ajoiksi vankeusrangaistukseen.

Sovettiliiton viulutaiteilijoiden menestys Lontoossa

Lontoo, 13 huhtik. Eilen sovettilähetystöön kokoontuneet vieraat suurella mielenkiinnolla odottivat Sovettiliiton viulutaiteilijoiden konsertin alkamista. Oikeastaan tämä oli Sovettiliiton musiikkitaiteen ensimmäinen esitys Lontoossa. Sovettitaiteilijoiden loistava esitys synnytti yleistä ihastusta.

— Tämä on todellakin mainiota ja ihanaa — sanoi "Pravdan" kirjeenvaihtajalle Lontoon musiikkimaailman yksi huomatuimmista edustajista Kerridge.

— Tunnustan, että mitään tällaista en odottanut. Enkä yksistään minä. Tätä ei kukaan odottanut. Teidän viulutaiteilijanne ovat aivan erikoisia kykyjä.

Mister Kerridge esitti todennäköisesti vieraiden yleisen mielipiteen.

— Teidän viulutaiteilijoidenne esitys ja heidän kykynsä ovat aivan hämmästyttävät — sanoi lordi Straboldgy. — On vain toivottava, että samanlainen konsertti järjestettäisiin Lontoon suuremmassa salissa. Olen vakuutettu, että menestys olisi loistava.

Myöhäisen ajan vuoksi sanomalehdet, lukuunottamatta "News Chroniclea", eivät ehtineet lausua mielipidettään konsertista. "News Chronicle" kirjoittaa tänä päivänä:

"Harvoin voidaan samana iltana kuulla 5 viulutaiteilijaa. Mutta eilen heitä voitiin kuulla sovettilähetystössä. Se on mainio viisikko. Jokainen heistä soitti hämmästyttävän hyvin. Suuren vaikutuksen esityksellään synnytti Marina Kozolupova.

Kaikista parhaiden, varmaankin, soitti David Oistrach, joka Brüsselissä sai ensimmäisen palkinnon. Mutta on hyvin vaikea jaotella näin lahjakasta ansamblea".

Konserttiin osallistuneet yksimielisesti merkitsivät pianisti A. Djakovin hyvän säestyksen. Tänään David Oistrach ja Liza Gilels matkustavat Brüsseliin. Busja Goldschtein, Misha Fichtengoltz ja Marina Kozolupova jäävät Lontooseen huhtikuun 14 päivään saakka.

Kaksoisvalta

(Jatkoa 3:nnelta siv.)

Tseretellin, Steklovin ym. "sosialivallankumouksellisten", vielä paljoa "puhtaimpien" pikkuporvarien ym. ym. pikkuporvarillisia harhaluuloja.

Porvaristo on porvariston yksinvallan puolesta.

Tietoiset työläiset ovat työläisten, batrakkien, sotilaiden ja talonpoikain edustajain sovettien yksinvallan puolesta — yksinvallan, joka ei ole valmistettu seikkailuilla, vaan proletaariston tietoisuuden selventämisellä, sen vapauttamisella porvariston vaikutuksesta.

Pikkuporvaristo — "sos. dem.", es-er ym. — horjuu, häiriten tätä selviytymistä — tätä vapautumista.

Kas tässä on faktillinen luokkavoimien suhde, ja joka määrittelee meidän tehtävämme.

(**Pravda,** huhtik. 29 p:nä 1917.)

KUVASSA: tasavaltalaisten joukkojen taistelijoita kantamassa haavottunutta pois tulilinjalta (Madridin rintama). Sojuzfoto.

Japanin parlamenttivaalien edellä

Vaaleja kontrolloivat santarmit

Tokio, 13 huhtik. (TASS). Hallitus, sotilasviranomaiset ja poliittiset puolueet valmistautuvat energisesti vaalikamppailuun. Tähän päivään mennessä on jo rekisteröity 760 ehdokasta. On merkittävä, että silloin kun hallitus vaatii "uusien ihmisten" esillenostamista, ehdokkaiden joukossa on 403 hajoitetun alakamarin edustajaa (alakamarissa oli kaikkiaan 466 jäsentä).

Sanomalehti "Osaka dzi-dzi" merkitsee, että ensimmäisen kerran vaalihistoriassa miitinkeihin tulevat osallistumaan santarmit, ehkäistäkseen "erimielisyyden syntymistä armeijan ja väestön välillä". Sanomalehti ...telon niistä kielletyistä ajatuksista, jotka Osakan santarmihallinnon instruktsiat sisältävät. Kielletään väittämästä, että "armeija jakautuu toisilleen vihamielisiin ryhmiin", että "valtioturvallisuuden voimistuttaminen on uuden sodan provosoimista", että "armeija sekaantuu ulkopolitiikkaan ja että sillä on agressiivisia suunnitelmia Kiinaan nähden", syyttämästä armeijaa siitä, että se pyrkii muuttamaan Japanin fasistiseksi valtioksi, että asetuksen lisäämiinen valkuttaa vahingollisesti kansan elämään jne.

Puolueiden vaalikamppailu

Tokio, 14 huhtik. (TASS). Poliittiset puolueet ovat alkaneet laajan vaalikamppailun. Huhtikuun 13 päivänä seijukain puolue julkaisi ilmoituksen, jossa voimakkaasti kritikoi alakamarin konstitutsionvastaista hajoittamista ja kehoittaa kukistamaan Hajasin hallituksen, joka ignoreeraa maan yhteiskunnallista mielipidettä.

Sosialidemokraattinen puolue "Sjakai Taisjuto" järjesti tänään Tokiossa joukkomiitingin, joka omistettiin vaaleille. Miitingissä, johon osallistui useita tuhansia ihmisiä, hyväksyttiin deklaratsio, jossa kehoitetaan päättävään taisteluun fasismia vastaan.

Toukokuun 1 päivään valmistautuminen Japanissa

Tokio, 13 huhtik. (TASS). Tuomiten jyrkästi reformistisen ammattiliiton "Sodomei" kieltäytymisen Toukokuun 1 päivän demonstratsion järjestämisestä, itä-Japanin vasemmistolaisten ammattiliittojen neuvottelu on päättänyt jatkaa energista valmistautumista Toukokuun 1 päivän viettoon ja työläisten demonstratsion järjestämiseen Tokion kaduilla poliisien kiellosta huolimatta.

Vangitsemisia Kreikassa

Atena, 14 huhtik. (TASS). Kuten sanomalehti "Bradini" tiedoittaa, oikeuselimet ovat päättäneet asettaa oikeuteen syytettyinä "viranomaisten tappamisesta ja vastustamisesta" Kreikan parlamentin entisen kansanrintaman fraktsian johtajan Sklavenasiuksen, fraktsian jäsenen Sinakosin ja 7 työläistä. Kuten tunnettua, verinen yhteentörmäys poliisien kanssa Salonikeissa tapahtui toukokuun 9 päivänä 1936 sen johdosta, että tupakkatehtaiden työläiset järjestivät demonstratsion Kreikan tupakkatyöläisten yleislakon aikana.

Yleiskarjalainen radiokeskustelu kevätkylvöistä

Huhtikuun 15 päivän vastaisena yönä oli yleiskarjalainen radiokeskustelu kevätkylvöistä. Radiokeskusteluun osallistuivat toverit **Irklis, Bushujev, Hosin,** Maa-asiain kk:n, Zagotzernon ja Karjalan Kulutusosuuskuntien Liiton johtavia työntekijöitä. Aloittaessaan radiokeskustelun tov. Bushujev lyhyesti kuvasi kevätkylvöihin valmistautumisen tilaa. Tilanne on aivan hälyyttävä. Useissa rajoneissa ovat kylvöön valmistautumise... tempot viime aikoina huomattavasti heikentyneet.

Viimeinen dekaadi on tuonut hyvin vähän muutoksia kylvöön valmistautumisessa. Jyväviljojen jyväfondi on tasavallassa lisääntynyt ainoastaan ... 40 sentnerillä ja jäänyt 93,7 prosenttiin. Karjalassa on 900 kolhoosia. Niistä on vain 539 kolhoosia täydellisesti puhdistaneet siemenfondit. Tähän mennessä ei ole voitettu jälkeenjäämistä siementen trieeraamisessa. Yleinen plaani tasavallassa on täytetty ainoastaan 70,2 prosentilla. Karjalassa olevat 63 trierillä on viimeisen dekaadin aikana trieerattu ainoastaan 4.670 sentneriä viljaa. Suurin osa trieristä on työskennellyt yhdessä vuorossa ja silloinkin vajaalla kuormituksella. Aunuksen rajoni, jolla on 9 trieriä, olisi jo kauan sitten voinut suorittaa loppuun jyvien puhdistuksen. Mutta Aunuksessa ei pidetty kiirettä. Trieroimisplaani on siellä täytetty ainoastaan 71,4 prosentilla. Puutosin rajoni on tullut "kuuluisaksi" ympäri Karjalaa alhaisesta satoisuudestaan. Jyväviljojen sato laskee vuosi vuodelta, mutta rajonin johtajat kiinnittävät tähän vähän huomiota. Tuloksena on, että rajoni, johon on keskitetty 20 prosenttia kaikista tasavallassa olevista triereistä, on täyttänyt trierisoimisplaanin ainoastaan puoleksi. Myöskään Äänisenkaisessa rajonissa ei ole asia paljon paremmin kuin Puutosissa.

Lannan ajossa on tilanne hälyyttävä.

Turve on voimakkainta lannoketta. Soita on Karjalassa kuinka paljon hyvänsä, turvetta samoin ja kuitenkin sitä hankitaan kerrassaan kelvottomasti. Ainoastaan Äänisenrannan rajoni on ylittänyt plaanin, hankkien 8.394 tonnia turvetta. Aunuksen rajoni täytti turpeen hankkimisplaanin ... 0,3 prosentilla, Vieljärven rajoni — 0,1 prosentilla.

Karjalan kolhoosien piti vaihtaa muutamia tuhansia sentnereitä siemeniä Zagotzernon kanssa. Tähän päivään mennessä ei siementen vaihtoplaania ole täytetty enemmällä kuin 20 prosentilla.

Jälkeenjäävissä kolhooseissa on syntynyt huoltomielialoja. Jotkut johtajat ovat tuo tukeneet niitä. Tässä yksi kirkas tosiasia. Kun radiokeskustelussa Puutosin rajonin maaosaston johtajalle tov. Harlamoville tehtiin kysymys "mitä apua rajoni tarvitsee", hän vastasi:

On annettava siemenlainaa niin ja niin paljon, vehnää ja niin ja niin paljon jne. yms. Miltei 10 minuuttia tov. Harlamov saneli vaatimuksiaan. Puutosissa ei ole pantu rikkaa ristiin, että rajonissa olisi löydetty mobilisoinnin kautta sisäiset resurssit. Mutta siemeniä rajonissa on. Yksistään Pestshanskin selsovetin kolhooseissa on ylijäämiä yli 200 sentneriä. Mutta niitä ei käytetä. Mitä tämä on muuta kuin valtiovastaista käytäntöä.

Viimeaikoihin asti on Karjalan Maa-asiain kk:n jyväviljahallinnon työntekijäin kesken väitelty: kenen on vastattava maatalouskoneiston remontista. Kysyttiin Maa-asiain kk:lta, mutta maatalouskoneiston remontti jäi tekemättä. Esimerkiksi, Paatenen kone-traktoriaseman piti remontteerata 17 traktoriauraa, Suurlahden — 15, Korpijärven — 14 ja Soutjärven — 17 auraa, mutta ne eivät remontteeranneet ainoatakaan auraa. Suurlahden kone-traktoriaseman tirehtööri on vasta nyt alkanut aurojen remontin. Puolet lautasäkeistä, jotka näyttelevät suurta osaa maiden muokkauksessa ensikynnön jälkeen, ovat jääneet remontteeraamatta.

Useissa rajoneissa viime vuonna jätettiin suorittamatta rivikylvö. Tällainen tilanne saattaa toistua myöskin tänä vuonna. 17 traktorikylvökoneesta on remontteerattu ainoastaan 8. Äänisenrannan kone-traktoriasema ei ole laskenut remontista ainoatakaan kylvökonetta.

Kone-traktoriasemien tirehtöörit ovat olleet velvolliset jo kauan sitten solmimaan kolhoosien kanssa sopimukset. Kylvö on tulossa, mutta Korpijärven kone-traktoriasema on solminut ainoastaan 7 sopimusta 21 asemesta, Suurlahden kone-traktoriasema on solminut ainoastaan puolet sopimuksista; Porajärven, Repolan, Tunkuan ja Heinälahden uudet kone-traktoriasemat eivät ole vielä ryhtyneet solmimaan sopimuksia. Tähän päivään mennessä eivät sopimukset ulotu 125 kolhoosiin.

Viikko sitten saapui Maaselän asemalle Paatenen kone-traktoriasemaa varten 2 pyörätraktoria. Olisi luullut, että ne vietiin nopeasti kolhooseihin. Paateneella ajatellaan toisin. Rajonin maaosaston johtajan Averkijevin lausunnon mukaan traktoreita ei ole vielä otettu vastaan.

Radiokeskustelussa piti puheen tov. Irklis.

— Ymmärtämättä mitään NKP(b):n KK:n pleenumin päätöksistä — puhuu tov. Irklis — useat puoluetyöntekijät ovat katsoneet, että heiltä on poistettu vastuu maataloudesta ja ovat uskoneet tämän mitä tärkeimmän kysymyksen rajonin maaosastolle, jotka säännönmukaisesti ovat äärimmäisen heikkoja ja niitä ei ole lujitettu koetelluilla kaadereilla. Näin tapahtui muunmuassa Petrovskin rajonissa. Ei ole sattuma, että tämä rajoni on yksi kaikkein takapajuisimmista kylvöön valmistautumisessa.

Kantalahden rajonissa on sovhoosi "Nivastroi", joka kuuluu Maa-asiain kk:lle. Kun Kantalahden rajonin toimeenpanevan komitean puheenjohtajalta Abramovilta kysyttiin, miten tämä sovhoosi valmistautuu kylvöön, niin hän vastasi:

— Sovhoosi ei ole meidän. Kääntykää Maa-asiain kk:n puoleen.

Näin "ymmärsi" Abramov roolinsa maatalouden johtamisessa.

— Puolue- ja sovettijohtajien velvollisuutena — korostaa tov. Irklis — on se, että joka päivä johdetaan kylvöihin valmistautumista ja niiden suoritusta, asettumatta maaelimien tilalle, mutta lujittamalla niitä ja toimimalla niiden kautta.

Sovettiliitosta

● Hyvin suuren laajuuden tänä vuonna saa sairaaloiden, ambulatorioiden ja klinikkojen rakentaminen. Yksistään RSFSR:ssä lasten sairaaloiden rakentamiseen käytetään yli 37 miljoonaa ruplaa. Sairaaloiden, ambulatorioiden ja desinfisioimislaitosten rakentamiseen käytetään 165.500.000 ruplaa.

● Joka kuukausi lisääntyy synnyttäväisyys Azerbaidzhanin SSR:n pääkaupungissa. Tämän vuoden tammi-maaliskuun aikana Bakussa syntyi 7.643 lasta — 2.261 lasta enemmän kuin samaan aikaan viime vuonna.

● Tsherkessian valistusosasto avaa Sulimovin kaupunkiin musiikkikoulun. Suuri sija koulun ohjelmistossa tulee olemaan kansallisella musiikilla.

Uzbekian kansantaiteen dekaadi Moskovassa

Tashkent, 13 huhtik. Toukokuun toisella puoliskolla Moskovaan saapuvat uzbekilaiset näyttelijät, kansanlaulajat, kertojat, tanssijat ja soittajat. Sovettiliiton pääkaupungissa he tulevat esittämään Uzbekistanin kansan taidetta. Nyt valmistaudutaan matkalle, suoritetaan viimeisiä harjoituksia.

Uzbekistanin musiikaalinen teatteri tulee antamaan moskovalaisille useita esityksiä. Tämän lisäksi tullaan järjestämään monta konserttia.

Julkaisuja vähemmistökansallisuuksien kielillä

Kiev, 13 huhtik. Tänä vuonna Ukrainan vähemmistökansallisuuksien valtion kustannusliike julkaisee erilaisia painotuotteita 3.000 painoarkkia. Suurin sija on oppikirjoilla — 43,1 prosenttia — ja lasten kirjallisuudella — 34,4 prosenttia — jotka julkaistaan juudan-, saksan-, puolan-, bulgarian- ja muiden kansallisuuksien kielillä. Lokakuun sosialistisen revolution XX-vuotispäiväksi Ukrainan vähemmistökansallisuuksien valtion kustannusliike tulee julkaisemaan juutalaisen ja bulgarialaisen folklorin kokoelmat ja bulgarialaisten ja ukrainalaisten runoilijoiden runokokoelmat.

Kun suuri johtaja saapui

MUISTELMA

Olen tämän kertonut jo ennenkin, mutta epäilemättä löytyy joukko uusia lukijoita, jotka kertomaani muistelmaa eivät ole lehden palstoilla nähneet, ja näillepä nyt tahdonkin kertomiseni omistaa.

Oli lepopäivän ilta täsmälleen kaksikymmentä vuotta sitten.

Erään toverin asuntoon Valkeasaaressa oli kerääntynyt joukko Rajajoen työväenyhdistyksen jäseniä sekä nuoria työläisiä. Minkälainen oli kokouksen päiväjärjestys, vai mahtoiko se vain olla näytelmänlukutilaisuus, se on mielestäni pois kulunut, mutta kuolo vain oltiin. Olihan näihin aikoihin touhua tavallista runsaammin, sillä pois oli rajalta kuuluisa santarmipäällikkö Tyfäjev ja hänen suuret santarmilaumansa. Me olimme helmikuun vallankumouksen aikana toimittaneet hänet Petro-Pavlovskin linnaan ja saimme nyt vapaammin hengittää. Ei tarvinnut menná kokousta pitämään Suomen puolelle, vaan saimme vapaasti kokoontua myöskin rajan tällä puolen.

Tässä kokoustouhussa oli iltapuoli päivästä kulunut nopeaan. Huoneessa tuntui jo hämärä, vaikka keväinen ilta ulkona oli vielä verrattain kuulas.

Äkkiä lensi ovi auki ja toverista muuan juoksi sisään. Jo kynnykseltä huusi hän:

— Pian asemalle! Pikajunassa saapuu Tornion kautta ulkomailta Pietariin matkustava Lenin.

Ryhtymättä pohtimaan, kuka on Lenin, me kaikki hyökkäsimme ulos, rientääksemme asemalle. Oli itsestään selvää, että saapuu kuuluisa vallankumousmies, työväen johtaja, ja meidän oli joudutava ennen junan tuloa asemalle.

Viestintuoja siinä matkalla kertoi, että asemalla on suuri määrä Sestroretskin asetehtaan työläisiä punaisine lippuineen.

— Arvi, juokse joutuun hakemaan työväenyhdistyksemme lippu, kehoitin minä nuorempaa Lifländeriä. Tämä läksikin juoksujalkaa lipun hakuun. Pian oli punalippu tuotu ja sen ympärille kokoontuen me asetuimme asemalaiturille pikajunaa vuottamaan.

Asemalaituri oli työläisiä täynnä ja odotuksen jännitys kohosi korkealle. Punaisia lippuja oli useampia. Hämäryys kääri jo aseman verhoonsa ja siksi syttyi tulet asemahuoneessa.

Seisoessani laiturilla teimme laskelmia: Lenin tietenkin matkustaa ensimmäisessä tai toisessa luokassa. Nämä vaunut ovat junan etupäässä. Juna pysähtyy niin, että vaunut tulevat puulaiturin aseman kohdalla. On mieli ottaa enemmän eteenpäin, jos miellä junaa ottaa jota odotamme...

Ja hiljakseen siirryin minä eteenpäin, laskeutuen alas puulaiturilta, jatkaen liikuntoani asemarakennukselta loitoten.

Olin laskenut aivan oikein: kun juna pysähtyi, sattui vaunu, jossa Lenin oli, aivan kohdalleni. Vaunun akkuna oli auki, ja nähtyään aseman obi kiitäessään suuren työläisjoukon punaisine lippuineen, oli hän tunkenut päänsä ulos ikkunasta ja ojensi kätensä tervehdykseen.

Ensimäisenä satuin kohdalle minä.

Saatuaan kuulla, että juna seisoo 40—50 minuuttia asemalla, Lenin ja hänen seuralaisensa tulivat ulos vaunusta. Sikinsokin tungimme me kohti vaununrappua, sieppasimme Leninin käsivarsillemme ja riensimme kohti asemaa (Usinieemi, Yrjö Piiparinen ym.). Ehdimme ottaa vain muutamia askeleita, kun Sestroretskin työläiset juoksivat meitä vastaan ja tempasivat meiltä Leninin, vieden hänet asemaan ravintolaan.

Ryypättyään hiukan teetä, Lenin kohosi salissa olleille lyhtymiehen vai maalarinko jättämille rapuille ja esitti ensimäisen vallankumouksenjälkeisen puheensa tsarismista vapautuneen Venäjän maaperällä. Vahinko kyllä, että tätä puhetta kukaan ei ollut pikakirjoittanut, sillä innostuksen vallitessa ei kenenkään päähänkään pälkähtänyt tehdä muuta kuin ahmien kuunnella suuren johtajan logiikallaan läpitunkevaa puhetta. Mutta eihän puhe ollutkaan mikään merkityksetön vaan mitä vään laatua oleva satunnainen tervehdyspuhe, vaan se tulkitsi tyivät jo ajatukset: uusissa olosuhteissa Venäjän vallankumouksella edessään on uudet tehtävät. Tehtävänä on nyt siirtyä vallankumouksen ensimäisestä asteesta, joka antoi vallan porvaristolle... toiselle etapille, jonka on annettava valta proletariaatin ja köyhien talonpoikain käsiin. Työläisten ja sotilaiden edustajain Sovetit on ainoa mahdollinen vallankumouksellinen hallitusmuoto...

Näitä ajatuksia esitti Lenin tässä puheessaan Valkeasaaren asemalla. Ei ihme, että tässäkin vastaanottotilaisuudessa muuan vastavallankumouksen edustaja rohkeni hyökätä Leninin taistelun ja että kaikista repliikkiä vallankumouksen voittoisalle johtajalle.

* * *

Kun juna oli lähtenyt liikkeelle kohti Pietaria, saattoi siitä monta sataa silmäparia, joissa loisti vallankumouksellisen innostuksen pieni liekki. Sestroretskin työläiset kehoittivat meitä käymään junaan ja saattamaan heitä, vaikka olikin iltä myöhäinen. Me noudatimme kehoitusta ja junassa kävi vilkas keskustelu tämän illan suurista hetkistä. Keskustelun aiheena olivat mikuun vallankumouksen tehtävät. Meille oli entistä selvempää, että vallan kukistaminen on vain väliaste todelliseen yhteiskunnalliseen vallankumoukseen. Ensimmäinen askel, itsevaltijaan vallan murtaminen oli otettu ja toisesta ottamisesta ja hyvin kauan kumonnut mielet. Tuntui kuin kaikki menneet olisi ... kun päämäärä siitä olisi saavutettu ja työläisten toiveet ... itsestään. Lenin puheessaan kuitenkin viittasi siihen, että vallankumous ei ole vielä päättynyt vallankumous oli vielä edessä, ja kukistettava valta työläisten tietä ja ottettava valta työläisten käsiin ja talonpoikaisköyhälistön käsiin.

Päästyämme Sestroretskiin, pidimme taivasalla jäähyväismiitingin. Sestroretskiläiset bolshevikit pitivät puheita, ja minunkin oli puhuttava, vaikka kainous tokikin kaiken voitavansa estääkseen innostukseni purkautumasta puheen muotoon. Jo Valkeasaaren asemalla oli kovin tehnyt mieli puhua mitä mielessä liikkui. Ja olihan mieli innostusta täynnä. Olin hiljakseen siirtynyt lähemmäksi ja lähemmäksi paikkaa, josta Lenin esitti puheensa, mutta rohkeus puuttui, kun kielitaitonikin vielä oli niin heikko.

Sestroretskissä kuitenkin voitin arkuuteni ja pidin ensimmäisen venäjänkielisen puheeni.

Me lauloimme yösydännä taivasalla pidetyssä miitingissä kaikki taistamme vallankumouslaulut ja innostusta riitti vielä paluumatkallekin. Suuren vallankumousjuhlan läsnäolo niiden muutaman kymmenen miehen mielissä, jotka sinä iltana olivat kokouksessa Valkeasaaressa seisoi, oli vaikuttanut heihin syvällisesti. Tämän kohtaamisen välittömästä vaikutuksesta pian syntyi runoni "Lenin saapuessa", joka julaistiin v. 1917 kesällä Perjantai-nimisessä viikkolehdessä.

* * *

Kaksikymmentä vuotta on kulunut iltahetkestä, joiloin Sestroretskin junalla mennessämme työläis-bolshevikki lausui minulle:

"Me olimme myöskin Plehanovia vastassa, mutta nyt vasta saapui oikea johtaja — Vladimir Iljitsh Lenin."

Jalmari Virtanen.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja - 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-704 Заказ № 1382 — Тираж 6327 экз.